

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

✧ 1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้ สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการ การมีส่วนร่วม ของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อเป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2560 คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม 6 คณะ อัน ประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทาง สังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อ รับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง เพื่อ ประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

1. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เป็นต้น มาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศ

ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2560 ที่ร้อยละ 3.9 ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ 6.0 ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ 6 ศตวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศ และสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีความเสี่ยงต่อการเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนองเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

2. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดยิ่งขึ้น และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและ

การเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี 2574 จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภครุ่นสูงวัยที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาตินี้อีกเพิ่มขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ

ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของ การจ้างงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูงและมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อ

ยอดการพัฒนานับพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถให้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตามหลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตย ยุทธศาสตร์หลักจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศและถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่นๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ การกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

3. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

**“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”**

คติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่าง

ประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น และสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีความสามารถสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมี

ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

4. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

4.1 ด้านความมั่นคง

- (1) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (2) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (3) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (4) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ
- (5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

4.2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (4) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

4.3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (2) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (3) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
- (4) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (5) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (6) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (7) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

4.4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (1) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

- (2) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (4) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การ

พึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

4.5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (2) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (3) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (4) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (5) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (6) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

4.6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (2) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (3) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (4) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (5) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (6) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (7) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (8) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชน และปฏิบัติต่อประชาชน

โดยเสมอภาค

✧ 1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9-11 เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2597) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals:

SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทารายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการ เชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละ ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความ พร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้ อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืน ของสังคมไทย

1. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1.1 หลักการ

1.2 จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 12

1.3 ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

2. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

2.1 สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

2.2 สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

3. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

3.1 วัตถุประสงค์

3.2 เป้าหมายรวม

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมี 6 ยุทธศาสตร์ 4 ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

4.1 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

4.2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

4.3 ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

4.4 ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

4.5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความ

มั่นคง และยั่งยืน

4.6 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ

และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

4.7 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

4.8 ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

4.9 ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

4.10 ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

5. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12สู่การปฏิบัติ

5.1 หลักการ

5.2 แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

5.3 การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

❖ 1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาค พ.ศ. 2560 - 2565 ฉบับทบทวน (มีนาคม 2562)

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถสร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตรได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยง การพัฒนากับพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียง ของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน กับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

“ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
2. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาค และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3. เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม
4. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก
5. เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่ก่อให้เกิดการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและ สร้างโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

เป้าหมาย

1. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ขยายตัวเพิ่มขึ้น
2. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้ลดลง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่ามาตรฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2562	2563	2564	2565	2562-2565
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้	736,673 ล้านบาท ปี 2555-2559 ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.74	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.80	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.80	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.80	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.80	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.80
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini efficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้	0.428 (ปี 2560)	ลดลงต่ำกว่า 0.42	ลดลงต่ำกว่า 0.42	ลดลงต่ำกว่า 0.42	ลดลงต่ำกว่า 0.42	ลดลงต่ำกว่า 0.42

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2562	2563	2564	2565	2562-2565
รายได้การท่องเที่ยว ภาคใต้	685,975 ล้านบาท ปี 2555-2559 ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 18.02	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20

แนวทางการพัฒนา

1) ยกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยว ที่มีชื่อเสียงของภาค เช่น ภูเก็ต สมุย พะงัน และหลีเป๊ะ เป็นต้น เพื่อเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carrying Capacity) อย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนากระบวนการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก (ระบบขนส่งและระบบสื่อสาร) ที่ทันสมัย เพียงพอโดยคำนึงถึงมาตรฐาน ความสะอาดและปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ยกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยว ระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ควบคู่กับการส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ศูนย์ประชุมและนิทรรศการ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจบริการ ด้านการแพทย์ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้เพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพกับระบบ บริการสุขภาพและระบบสาธารณสุขทางไกล เช่น ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน การแพทย์เฉพาะทาง เป็นต้น รวมทั้ง พัฒนาบุคลากรด้านทักษะภาษา และบริการท่องเที่ยว พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ข้อมูล และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติระดับบน (High End)

2) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เพื่อการท่องเที่ยวของภาคไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก โดยการปรับปรุงท่าเรือ ปรับปรุงพิธีตรวจคนเข้าเมืองของผู้โดยสารเรือสำราญ การบริหารจัดการท่าเรือให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับเหตุฉุกเฉิน และการพัฒนาบุคลากรรองรับธุรกิจเรือสำราญ สนับสนุนอุตสาหกรรม

บริการต่อเนื่องและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญและการท่องเที่ยวเชิงอาหาร พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว ให้เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น สร้างความพร้อมของชุมชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามแนวชายฝั่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวรวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ และการตลาดการท่องเที่ยววัฒนธรรมและอาหาร อาทิ Food Route และการประชุมสัมมนา ด้านอาหาร เป็นต้น

3) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งมวลชน (Monorail) ในจังหวัดภูเก็ต พัฒนาระบบเทคโนโลยีต่างๆ ให้ทันสมัย การรักษาความปลอดภัยและการใช้พลังงานทดแทน การพัฒนาระบบข้อมูลการแจ้งเตือนแบบ real time อาทิ การจราจร ปริมาณน้ำ การเตือนภัย ภัยพิบัติ การใช้ระบบการจราจรอัจฉริยะ การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมให้เชื่อมโยงทุกรูปแบบ และ การบูรณาการเชื่อมโยง CCTV การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการกำจัดขยะและน้ำเสีย รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการมีส่วนร่วมและทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมในด้านสิ่งแวดล้อม

4) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาค เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง อาทิ เขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัด นครศรีธรรมราช และแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และมีการเชื่อมโยงโครงข่ายท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทยกับชายฝั่งทะเลอันดามัน รวมทั้งเชื่อมโยงสู่เขตการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่ง ทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) โดยการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาและปรับปรุง ระบบสาธารณูปโภคให้มีมาตรฐานและเพียงพอ พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว รวมทั้งจุดแวะพักรถที่สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมใน แหล่งท่องเที่ยว สร้าง route เชื่อมโยงการท่องเที่ยว จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวของภาค

5) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค อาทิ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา พร้อมทั้งส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว อาทิ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร (อาทิ ขมิ้นชัน เถาวัลย์เปรียง หัวร้อยรู) และสุขภาพ (ระนอง กระบี่ สตูล สุราษฎร์ธานี และพัทลุง) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช) เมืองเก่า (จังหวัดสงขลา พังงา สตูล นครศรีธรรมราช และระนอง) และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (อนุรักษ์ รักษา และพัฒนา Satun Geo Park ให้เป็นอุทยานธรณีโลก Global Geo Park ต่อไป) การท่องเที่ยวผจญภัย (พัทลุง นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและบริการ และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการพัฒนา ปรับปรุง บูรณะแหล่งท่องเที่ยว ให้มีเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ และระบบ สาธารณูปโภคที่มีมาตรฐานเหมาะสมตามชนิดของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับ การท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ และระบบขนส่งสาธารณะที่มีความปลอดภัยเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว พัฒนา ผู้ประกอบการในท้องถิ่นและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการเป็นเครือข่ายอาสาสมัครท่องเที่ยว และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไข ปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการเข้าถึงข้อมูลด้านการ

ท่องเที่ยวผ่านระบบ การสื่อสารสาธารณะทั้งในและนอกประเทศ รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยว

6) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพให้มีมาตรฐาน สนับสนุนด้านวิชาการ สร้างนวัตกรรม และ สนับสนุนการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อให้องค์กรเครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพา ตนเอง รวมทั้งเป็นผู้ประกอบการที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน ใช้อัตลักษณ์ความโดดเด่น บนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชุมชนเป็นจุดขาย ยกย่องการให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มี มาตรฐานของชุมชน สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนให้เชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ ตลอดจน สนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP และสินค้าที่ระลึกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน และ เพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน มีการทดสอบ ออกแบบผลิตภัณฑ์และ บรรจุภัณฑ์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เว็บไซต์และแอปพลิเคชันต่างๆ)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2562	2563	2564	2565	2562-2565
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคอุตสาหกรรมภาคใต้	5,233 ล้านบาท ปี 2555-2559 ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 1	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 2.64	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 2.64	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 2.64	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 2.64	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 2.64

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา ที่ครบวงจรและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (Rubber City) โดยการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพารา การขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง เช่น การใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม (แผ่นยางปูพื้น แผ่นปูคอกสัตว์ ยางรองหมอนรองรถไฟ ยางรองคอสพาน และผสมยางมะตอยสำหรับลาดถนนใหม่) และวัสดุเครื่องมือทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน อุปกรณ์เพื่อการเรียน การสอนทางการแพทย์ และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางที่มีการออกแบบที่ทันสมัย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมของภาคและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้อย่างยั่งยืน พัฒนาระบบตลาดยางพารา (ตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางยางพารา และตลาดซื้อขายล่วงหน้า) ให้มีความเข้มแข็ง และมีระบบการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถใช้เป็นตลาดอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของผู้ซื้อ-ขาย ยางของประเทศและตลาดโลก

2) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และชุมพร เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของภาค และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำมันปาล์ม รวมทั้งส่งเสริมการผลิตและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนาความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานกลาง คุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียน และกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย) ในฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกในการกำหนดมาตรฐานราคาน้ำมันปาล์มเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคารวมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพด้านปาล์มน้ำมันและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงและการพัฒนาสู่โรงงานต้นแบบ

3) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิต ภาคเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้กับยางพาราและปาล์มน้ำมัน รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น การประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายยางพาราได้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2562	2563	2564	2565	2562-2565
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคเกษตรภาคใต้	142,921 ล้านบาท ปี 2555-2559 ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 1.05	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 1.50	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 1.50	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 1.50	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 1.50	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 1.50

แนวทางการพัฒนา

1) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว (ข้าวสังหยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก) ไม้ผล (กล้วยหอมทอง มะพร้าวทุเรียน มังคุด ส้มโอ กาแฟ (กาแฟโรบัสตา) พืชสมุนไพร และปศุสัตว์ (โคขุนศรีวิชัย) เพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูง มีคุณภาพปลอดภัย และได้มาตรฐานส่งออก อาทิ เวชสำอาง ยาสมุนไพร เป็นต้น โดยการส่งเสริมความรู้ด้านการกระบวนการผลิตที่ปลอดภัยและสนับสนุน การใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงการปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างความหลากหลายของสินค้าและ บรรจุภัณฑ์ การพัฒนาระบบตรวจริบรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าที่มีประสิทธิภาพสามารถตรวจสอบย้อนกลับ ได้ พัฒนาระบบขนถ่ายสินค้าและห้องเย็นเพื่อรักษาคุณภาพผลผลิต การต่อยอดการพัฒนาการผลิตสู่ระบบ เกษตรมาตรฐานต่างๆ อาทิ เกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าอัตลักษณ์ เชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น อาทิ การท่องเที่ยว การทำเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (Zoning) ส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบสถาบันเกษตรกร/สหกรณ์ เพื่อยกระดับ

ความสามารถในการผลิต การดำเนินการรวบรวมผลผลิต คัดแยก บรรจุ และประกอบธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายการสื่อสารสาธารณะ และเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market)

2) ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล โดยส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนากระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตาม กฎกติกาสากล การส่งเสริมการจัดระเบียบเรือประมงเข้าสู่ระบบการควบคุมได้อย่างถูกต้องมีมาตรการควบคุมและเฝ้าระวังการประมง IUU ที่มีประสิทธิภาพขึ้นไปจนถึงการพัฒนากระบวนการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของสินค้าประมง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลาย ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร

3) ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองและความมั่นคงทางด้านรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อย สามารถใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิต อย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ผสมผสานร่วมกับการปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผลหรือในพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันที่ไม่เหมาะสม ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ดี (ไม้ผล และพืชผัก รวมทั้ง พืชเศรษฐกิจอื่น) ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยการสนับสนุนความรู้ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน และยกระดับคุณภาพ การผลิตให้ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การเพิ่มช่องทางการตลาดโดยการเชื่อมโยง เครือข่าย รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพดินและแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการทำเกษตร

4) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์ม อย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร การสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร/สถาบันเกษตรกร และพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร เพื่อร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิต เครื่องมือ และอุปกรณ์การเกษตรสมัยใหม่ รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตร เทคโนโลยีดิจิทัล ควบคู่กับส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ในการวางแผนการผลิต และบริหารจัดการฟาร์ม อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด และมีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึง พัฒนาผู้ประกอบการและ SMEs รวมทั้งสนับสนุน การพัฒนาธุรกิจ Start up และการพัฒนาการเชื่อมโยงธุรกิจตามแนวทางประชารัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและ ยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล สามารถสร้างแบรนด์ที่เป็นอัตลักษณ์ และแข่งขันในตลาดโลกได้

5) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน โดยสนับสนุนการเข้าถึง ข้อมูล ข่าวสารและช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างโอกาสในการเรียนรู้ระบบและตาม อุตสาหกรรม ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ส่งเสริมให้ชุมชนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้านอาชีวศึกษาที่ได้มาตรฐานและ สอดคล้องกับ ความต้องการแรงงานในภาค เพื่อเสริมสร้างรายได้และเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบ อาชีพ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในอนาคต รวมทั้งสนับสนุนชุมชนให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ ได้ทุกที่ ทุกเวลา โดยใช้ประโยชน์จากการพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลและดิจิทัลแพลตฟอร์ม สื่อ ดิจิทัล เพื่อการศึกษาในทุกระดับทุกประเภทอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างโอกาสในการเข้าถึง ระบบบริการ สาธารณสุข ตลอดจนพัฒนาความสามารถในการพึ่งพาตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้าง ภูมิคุ้มกันด้านสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนา เขต อุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2562	2563	2564	2565	2562-2565
มูลค่าการค้า ชายแดนภาคใต้	513,242 ล้านบาท ปี 2555-2559 หดตัว เฉลี่ยร้อยละ 2.48	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 2	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 4	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 6	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 8	เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 5

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ แห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยพัฒนาถนนเลียบชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช-สงขลา เชื่อมโยงกับสาย The Royal Coast ของภาคกลาง พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อสนับสนุน การท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย อาทิ สายท่าหนุ่ย-พังงา-พุนพิน-ดอนสัก สายระนอง-ชุมพร และพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงพื้นที่ตอนเหนือ-ใต้ของฝั่งอันดามัน และสายระนอง-พังงา-กระบี่-ตรัง ควบคู่กับการพัฒนาเมืองภูเก็ต เมืองหาดใหญ่ ให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาค และเตรียมความพร้อม จังหวัดสุราษฎร์ธานี และกระบี่ ให้เป็นเมืองน่าอยู่ รวมทั้งเมืองชุมพร ระนอง เป็นเมืองในพื้นที่พิเศษ ที่มีการพัฒนาให้สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว โดยการจัดระบบผังเมืองที่มี ประสิทธิภาพ มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาวะของประชาชน การเตรียม โครงสร้างพื้นฐาน (ด้านคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร และพลังงานที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและระบบดิจิทัล) รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเมือง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ และพื้นที่ สาธารณะที่มีการออกแบบสำหรับคนทุกกลุ่ม รวมทั้งพัฒนาพื้นที่บริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้มี ความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

2) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต ให้เป็นท่าเรือหลัก (Homeport) ของโลก รวมทั้งพัฒนาท่าเรือแหวะพัก (Port of Call) และท่าเรือมาริน่าให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐาน ความสะอาดและความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพของภาค (กระบี่ พังงา และสมุย) รวมทั้งการบำรุงรักษาร่องน้ำ

3) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายรถไฟ อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ รถไฟฟ้าทางคู่ ชุมพร-สุราษฎร์ธานี-หาดใหญ่-สงขลา พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motorway) หาดใหญ่-ด่านพรมแดนสะเดา พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ้งสง เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่งระบบราง รวมทั้งพัฒนาเมืองรอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองทุ้งสงและเมืองสะเดา (ปาดังเบซาร์) ตลอดจนพัฒนาท่าเรือสงขลาแห่งที่ 2 เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือชายฝั่งและท่าเรือหลักทั้งภายในและต่างประเทศ

4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก โดยการพัฒนาและปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทยให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพ รวมทั้งการพัฒนาและบริหารจัดการพื้นที่หลังท่า พัฒนาและปรับปรุงสนามบินนานาชาติและสนามบิน ภายในประเทศให้สามารถรองรับการเดินทางและการขนส่งสินค้า พัฒนาโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยง

ท่าเรือสงขลา 2-หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์-ปัตเตอร์เวอร์ธ (รัฐปีนัง มาเลเซีย) รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายถนนสายหลักเป็น 4 ช่องจราจร และการพัฒนาโครงข่ายถนนสายรองให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักเพื่อสนับสนุนการขนส่งและกระจายสินค้า จากพื้นที่ตอนในสู่พื้นที่หลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและศูนย์บริการโลจิสติกส์รูปแบบต่างๆ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าต่อเนื่องหลายรูปแบบและการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณด่านชายแดนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการ และอำนวยความสะดวกในการข้ามแดนทั้งของประชาชน สินค้า และยานพาหนะให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
อย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2562	2563	2564	2565	2562-2565
พื้นที่ป่าชายเลนภาคใต้	พื้นที่ 1.28 ล้านไร่ (ปี 2557)	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า 8,000 ไร่	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า 8,000 ไร่	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า 8,000 ไร่	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า 8,000 ไร่	เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่า 32,000 ไร่

แนวทางการพัฒนา

1) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรโดยอาศัยความร่วมมือของชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ป่าชายเลน การปลูกไม้เศรษฐกิจ การรักษาระบบนิเวศทางทะเล อนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำบริเวณป่าชายเลน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับแต่ละสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบและกำหนดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้งจัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทางการเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดหาระบบการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำที่ทันสมัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราช รวมทั้งจัดหาเงินเพื่อชุมชนชนบทและน้ำเพื่อการบริโภคอุปโภคและการเกษตรที่เพียงพอ ตลอดจนการพัฒนาระบบสำรองและกักเก็บน้ำ และระบบส่ง น้ำดิบ โดยการพัฒนาโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นในเขตเมือง เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม และบริการ และลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

3) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน โดยส่งเสริมการใช้พลังงานจากธรรมชาติ อาทิ ลม แสงแดด ชีวมวล (จากวัสดุ เหลือใช้ทางการเกษตร) และส่งเสริมให้เอกชนเข้าร่วมลงทุนในสาขาพลังงาน โดยใช้รูปแบบการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership: PPP) รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามี

ส่วนร่วมในการดำเนินงาน และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ประหยัดพลังงานให้กับผู้ประกอบการ การให้ความรู้กับประชาชนในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

4) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสม การให้ความรู้การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนทุกวัยทั้งในและนอกระบบการศึกษา รมรณรงค์การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อลดปริมาณการเกิดของเสีย ส่งเสริมและเข้มงวดการดำเนินมาตรการ 3 R (Reduce Reuse Recycle) ทั้งในระดับท้องถิ่นและ ชุมชน ส่งเสริมระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ปลายทางอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ระบบฝังกลบที่ถูกหลัก วิชาการ การแปลงขยะเป็นพลังงาน เป็นต้น สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมและแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อม และสนับสนุนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการจริงจัง ทั้งมาตรการทางภาษี และมาตรการสนับสนุนงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2562	2563	2564	2565	2562-2565
มูลค่าการส่งเสริมการลงทุนในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้	18,153.8 ล้านบาท (ปี 2559)	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า 40,000 ล้านบาท	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า 40,000 ล้านบาท	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า 40,000 ล้านบาท	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า 40,000 ล้านบาท	เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 160,000 ล้านบาท

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway) โดยการเพิ่มประสิทธิภาพ โครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบัน และพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทย-ฝั่ง อันดามัน-ประเทศแถบเอเชียใต้ ให้สามารถเดินทางและขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางประตูเศรษฐกิจ ด้านตะวันตกของประเทศไทยได้อย่างต่อเนื่องไร้รอยต่อ ส่งเสริมระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ให้ได้ มาตรฐานสากลและศึกษาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจทั้งด้านการผลิต การค้า การลงทุน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาท่าเรือจังหวัดระนอง และการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟระหว่างชุมพร-ระนอง ที่จะสนับสนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์จากท่าเรือระนองให้เป็น Western Gateway

2) พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route) โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยและอันดามันตามแนวประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร-ระนอง-เมียนมา ควบคู่กับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ทั้งสองฝั่งทะเล รวมทั้งการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว มุ่งเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพและมาตรฐานเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลของจังหวัดชุมพรกับ Royal Coast และเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวสู่แหล่งน้ำแร่และเกาะต่าง ๆ ของจังหวัดระนองและประเทศเมียนมา

3) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products) โดยสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต ส่งเสริม

การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตร โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดจากการผลิตน้ำมันปาล์ม ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดใกล้เคียง (กระบี่ และชุมพร) ไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงขึ้น อาทิ Phase Change Material (PCM) และ Nutritional Foods พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพาราและการแปรรูปอาหาร และพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่นๆ ผ่านการสร้างความร่วมมือระหว่าง ภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา กำหนดเขตพื้นที่และสิทธิประโยชน์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ฐานชีวภาพที่ชัดเจน เพื่อดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชน ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 4) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities) ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช โดยเน้น กรอบการเป็นเมืองที่มีความน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม และยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ป่าไม้ และป่าชายเลน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อนุรักษ์และส่งเสริม วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและพัฒนา แหล่งการเรียนรู้และการท่องเที่ยววิถีชุมชน และพัฒนาเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม โดยกำหนดการพัฒนาเมืองระนองให้เป็น Smart Living City ที่มีการวางผังเมืองและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ทันสมัย

แผนงาน/โครงการตามแผนพัฒนาภาคใต้ที่สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

1.1) โครงการพัฒนาต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนและเมืองแห่งศิลปะ เชิงสร้างสรรค์

สาระสำคัญ

พัฒนาต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยเน้นการส่งเสริม กระบวนการบริหารจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบมีส่วนร่วม เน้นกระบวนการ เรียนรู้ร่วมกัน เสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนที่จัดการท่องเที่ยว และพัฒนา องค์ความรู้ท้องถิ่นจากฐานงานวิจัยท้องถิ่นเชื่อมโยงการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน ตลอดจนพัฒนาเมืองแห่งศิลปะเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้เอกลักษณ์ความโดดเด่น จากทรัพยากรที่มีอยู่ในเมือง ควบคู่ไปกับการสร้างสรรค์ผลงานจากความรู้ เชิงวิชาการด้านศิลปะร่วมสมัยทุกสาขา และผลักดันให้เกิดกระแสการตื่นตัวในเรื่องเมืองแห่งศิลปะในวงกว้าง

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและ กีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการต่างประเทศ องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่ พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) และสำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน)

1.2) โครงการพัฒนาสินค้าและบริการสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวด้วยเทคโนโลยี

นวัตกรรม และทุนทางวัฒนธรรม

สาระสำคัญ

พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ผ่านการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม ทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้แก่วิสาหกิจและผู้ประกอบการ เพื่อต่อยอดเป็นสินค้าและบริการเชิง

สร้างสรรค์เพื่อสร้างให้เกิดความโดดเด่น แตกต่าง มีเอกลักษณ์ สอดคล้องตรงกันกับความต้องการของผู้บริโภค รวมทั้ง ส่งเสริมให้เกิดการนำกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ไปใช้ในการพัฒนาสินค้าและ บริการ ตลอดจนการสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทางเศรษฐกิจของประเทศ

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน) และองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)

1.3) โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตชุมชน

สาระสำคัญ

พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณี และวิถีชีวิตชุมชน โดยเน้นการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์ เมืองมรดกโลก โบราณสถาน ที่ สอดคล้องกัน เช่น การจัดรายการ เส้นทางท่องเที่ยวตามรอยประวัติศาสตร์ อุทยานประวัติศาสตร์ ชมอารย ธรรม โบราณสถานต่างๆ อนุสาวรีย์/อนุสรณ์สถาน สิ่งปลูกสร้างที่มีคุณค่า และ ความสำคัญทาง ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมรวมทั้งพัฒนากิจกรรมและบริการ และการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้กับ นักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยววิถี พุทธ การท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิม เป็นต้น

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงวัฒนธรรม และองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)

1.4) โครงการพัฒนายกระดับมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ

สาระสำคัญ

กำหนดมาตรการในการส่งเสริมพัฒนาปัจจัยแวดล้อมต่อการดำเนิน ธุรกิจ ให้มี มาตรฐานและความพร้อมในการรองรับการจัดงาน รวมทั้งส่งเสริม มาตรการสนับสนุนต่างๆ เพื่อดึงดูดการ ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ เช่น การจัดทำวีซ่า สำหรับนักเดินทางกลุ่มไมซ์ (MICE Visa) ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ เป็นต้น

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวง การต่างประเทศ และสำนักงานส่งเสริม การจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การ มหาชน)

1.5 แผนงานพัฒนาเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

สาระสำคัญ

พัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพในอาเซียน โดย พัฒนาจังหวัดที่มี ศักยภาพให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีอัตลักษณ์ เฉพาะถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าของการเป็นเมือง ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเฉพาะของประเทศไทย เช่น จังหวัดกระบี่ ระนอง เป็นต้น โดยดำเนินการนำร่อง ปีละ ๑ จังหวัด เพื่อเป็นต้นแบบขยายต่อไปในอนาคต โดยการพัฒนาตั้งแต่การวางผังของแหล่งท่องเที่ยวที่มีจุดเด่น เฉพาะ สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับ ขยายและพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งเพื่ออำนวยความสะดวกใน การเข้าถึงเมืองได้โดยง่าย การพัฒนาผู้ประกอบการในท้องถิ่นและบริหารจัดการ โดยชุมชนและ

ท้องถิ่น พัฒนาและบูรณาการด้านการบริการสุขภาพ บริการ วิชาการและงานวิจัยด้านการบริการสุขภาพ รวมทั้ง สร้างศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์สุขภาพแผนไทย ผ่านกลไกการสร้างและพัฒนาเครือข่ายด้านการแพทย์และ สาธารณสุข โดยความร่วมมือจากทั้งภายในและภายนอกประเทศ ให้เกิดเป็น บริการและผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ มีอัตลักษณ์จนสามารถเพิ่มสัดส่วนรายได้ให้ ประเทศไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา

1.6) โครงการยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยแบบ ครบ
วงจร

สาระสำคัญ

พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผน ไทย ให้เกิดความโดดเด่นในระดับนานาชาติ โดยการใช้องค์ความรู้ และภูมิปัญญาดั้งเดิมของไทยพัฒนาต่อ ยอดให้เกิดเป็นนวัตกรรม สร้างมูลค่าเพิ่ม ตั้งแต่การส่งเสริมสุขภาพ ธุรกิจบริการสุขภาพ นวดแผนไทย การ ดูแลผู้สูงอายุสถานพักฟื้นเพื่อการฟื้นฟูสุขภาพ การรักษาด้วยสมุนไพร รวมทั้งการพัฒนา ผลิตภัณฑ์สมุนไพร เพื่อการรักษาและเสริมความงาม ให้ได้มาตรฐานเป็นที่ ยอมรับสู่นานาชาติ และส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพในประเทศไทย ทั้งจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา

1.7) โครงการพัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อการบริการสุขภาพ

สาระสำคัญ

เพื่อสนับสนุนให้เกิดกระบวนการนำเทคโนโลยีดิจิทัล (digital transformation) มาใช้ในระบบสุขภาพ กิจกรรมในโครงการประกอบด้วย การพัฒนาระบบการบันทึกสุขภาพดิจิทัล การ ลงทุนและพัฒนาระบบข้อมูล การพัฒนาแบบจำลองที่จำเป็น การพัฒนากำลังคนด้านสารสนเทศสุขภาพ รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มคุณภาพและ ประสิทธิภาพของระบบบริการสุขภาพ และการใช้ประโยชน์จากสารสนเทศ สุขภาพดิจิทัล

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี และกระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม

1.8) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกผู้โดยสารเรือ สำราญของท่าเรือหลัก

สาระสำคัญ

จัดทำแผนพัฒนาและขับเคลื่อนการปรับปรุงและยกระดับ สิ่งอำนวยความสะดวก ในบริเวณท่าเรือที่มีศักยภาพในการรองรับเรือสำราญ เช่น ท่าเรือภูเก็ต เป็นต้น

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงคมนาคม

1.9) โครงการพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับการท่องเที่ยวโดยเรือ สำราญ

สาระสำคัญ

สนับสนุนการยกระดับการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวบริเวณ ท่าเรือ และพื้นที่ใกล้เคียง พร้อมทั้งจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงเส้นทาง การเดินเรือทะเล ชายฝั่ง และลุ่มน้ำสำคัญที่มีศักยภาพ และประเมินขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละพื้นที่ ที่มีศักยภาพ

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกระทรวงมหาดไทย

1.10) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศสมาชิกอาเซียน

สาระสำคัญ

ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และระบบขนส่ง สาธารณะ สิ่งอำนวยความสะดวกในการผ่านแดน จุดแวะพักรถ เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมของชุมชนตลอดเส้นทางท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกและสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงคมนาคม กระทรวงการคลัง กระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

11) โครงการยกระดับความปลอดภัยด้านนักท่องเที่ยว

สาระสำคัญ

ส่งเสริมมาตรการการสร้างความปลอดภัยจากการท่องเที่ยวทางน้ำ ทางทะเล ทางถนน รวมถึงมาตรการป้องกันจากการถูกหลอกลวงเอาเปรียบ ของนักท่องเที่ยว สร้างเครือข่ายอาสาสมัครในระดับชุมชน ส่งเสริมให้คนใน ชุมชนร่วมเป็นเจ้าภาพที่ดี ตลอดจนมีแนวทางในการให้ความช่วยเหลือเยียวยา นักท่องเที่ยว และการสร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ ด้านการท่องเที่ยวไทย

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงคมนาคม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.12) โครงการพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวแบบครบวงจรเพื่อคนทั้งมวล

สาระสำคัญ

พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์ของพื้นที่โดยคำนึงถึง อารยสถาปัตย์ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวได้ทุกวัย และทุกสภาพร่างกาย โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการ และคนที่ใช้รถเข็น ให้ ได้รับความสะดวก สบาย ปลอดภัย มากยิ่งขึ้น สามารถใช้เป็นแหล่งท่องเที่ยวต้นแบบในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ได้ รวมถึงการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่ เสื่อมโทรมและกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่ที่ มีความเปราะบางทางธรรมชาติ

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ ของประเทศ

2.1) โครงการเทคโนโลยีชีวภาพเพื่ออุตสาหกรรม

สาระสำคัญ

วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพและเทคโนโลยีชีวภาพขั้นสูง อาทิ การผลิตสารชีวภาพจากฐานทรัพยากรชีวภาพ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้วัตถุดิบทาง การเกษตร การผลิตสารให้ประโยชน์เชิงหน้าที่ชนิดต่างๆ เพื่อพัฒนาและยกระดับ อุตสาหกรรมอาหารในการสร้างผลิตภัณฑ์อาหารที่มีเอกลักษณ์และมีมูลค่า สูงขึ้น การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อผลิตเอนไซม์ในอุตสาหกรรมต่างๆ อาทิ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมฟอกเยื่อกระดาษ อุตสาหกรรมอาหาร/อาหาร สัตว์ เป็นต้น การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีจุลินทรีย์/สารชีวภัณฑ์ในการควบคุมโรคพืชและแมลงศัตรูพืช พัฒนาการผลิตสารมูลค่าสูง และสารชีวภัณฑ์ทางการแพทย์ ตลอดจนพัฒนานวัตกรรมเพื่อผลิตอาหารที่มีคุณสมบัติสำหรับ การป้องกันและเสริมสร้างสุขภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพ

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

2.2) แผนงานพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมชีวภาพ

สาระสำคัญ

เน้นส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ของกระบวนการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมชีวภาพ และพัฒนาต่อยอด อุตสาหกรรมชีวภาพเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ โดยสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพ รวมถึงการพัฒนาระบบจัดการเทคโนโลยีและทรัพย์สินทางปัญญาทางชีวภาพ รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมชีวภาพในการสร้างนวัตกรรม ให้คำแนะนำและสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการ สถานศึกษา และหน่วยงานวิจัยของภาครัฐ

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์ และ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็ง สถาบันเกษตรกร

3.1) แผนงานส่งเสริมการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นที่มีศักยภาพทางการตลาด

สาระสำคัญ

ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นอย่างครบวงจรตลอด ห่วงโซ่การผลิต โดยอาศัยการใช้ประโยชน์จากการสร้างภาพลักษณ์และเรื่องราว ของสินค้าในแต่ละชุมชนหรือพื้นที่ รวมถึงการใช้จุดเด่นของสินค้าเกษตรพื้นถิ่น และภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย การสร้างความแตกต่างของสินค้าเกษตร การรับรอง ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีเอกลักษณ์ประจำถิ่นให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค นำไปสู่การผลิตและแปรรูปเป็น ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าและเอกลักษณ์เฉพาะ ตลอดจนการพัฒนางานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า

เกษตร การส่งเสริมอาชีพและเพิ่มมูลค่า และการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่าย การผลิตและการตลาดของแต่ละพื้นที่

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงมหาดไทย

3.2) แผนงานพัฒนาโอกาสทางการตลาดให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

สาระสำคัญ

พัฒนาและขยายตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผ่านเทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมถึงเครื่องมือในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ ไปถึงผู้บริโภค เพื่อส่งเสริมและขยายช่องทางการตลาดทั้งภายในประเทศ และการส่งออก สู่ตลาดต่างประเทศ ตลอดจนสนับสนุนและส่งเสริมชุมชนในการพัฒนาพื้นที่ หรือนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ รวมถึงวิถีชีวิตและวัฒนธรรม การเกษตร เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เชื่อมโยงกับการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของแต่ละพื้นที่

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

3.3) แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้เข้าสู่ระบบ มาตรฐานความปลอดภัย

สาระสำคัญ

เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม และกำกับดูแลให้การผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานความปลอดภัย โดยใช้มาตรการสนับสนุนและส่งเสริมการผลิต รวมทั้งการวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้าน การผลิตสินค้าเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตร ตลอดจนสายการผลิตให้มีคุณภาพมาตรฐานตามความต้องการของตลาด ควบคู่ไปกับการส่งเสริมด้านการตลาด ที่ตระหนักถึงการบริโภคสินค้าเกษตรและ อาหารที่ปลอดภัย

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3.4) แผนงานสนับสนุนและยกระดับการผลิตให้เข้าสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์

สาระสำคัญ

พัฒนาต่อยอดการผลิตให้เข้าสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และกำกับ ดูแลให้การผลิตเป็นไปตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์อันเป็นที่ยอมรับ ควบคู่กับ การส่งเสริมด้านการตลาดเกษตรอินทรีย์ เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานระบบการผลิตเกษตรอินทรีย์ รวมถึงการตรวจติดตาม ตรวจรับรองฟาร์มที่ผ่านการรับรองระบบฯ และเพิ่มจำนวนฟาร์ม/พื้นที่ใหม่ให้เข้าสู่ระบบการผลิตเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น ควบคู่กับส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์วิถีพื้นบ้านและยกระดับเกษตรกรเข้าสู่ระบบมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ระดับสากล ตลอดจนกำหนดมาตรการสนับสนุนจูงใจและการสนับสนุนกลไกทางการตลาดที่เอื้อต่อการปรับระบบการผลิตเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงมหาดไทย
กระทรวงพาณิชย์

3.5) แผนงานพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรเพื่อเตรียมไปสู่การเป็นผู้ประกอบการในอนาคต

สาระสำคัญ

ส่งเสริมเกษตรกรทฤษฎีใหม่และเกษตรกรมั่งคั่ง พัฒนาเกษตรกร ปราดเปรื่อง (Smart Farmer) ทั้งทายาทและแกนนำ ส่งเสริมให้มีการใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ และยกระดับโครงสร้างการผลิตในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอย่างครบวงจร

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร

3.6) แผนงานส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรชีวภาพ

สาระสำคัญ

ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรชีวภาพ โดยประยุกต์ใช้ องค์ความรู้และ นวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีสะอาด เทคโนโลยี วัสดุ และนาโนเทคโนโลยี และเทคโนโลยี ต่างๆ เพื่อให้เกิดการผลิตและการแปรรูป สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนมีการส่งเสริมการทำเกษตรกรรม ที่ คำนึงถึงระบบนิเวศ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้ประโยชน์จาก ความหลากหลายทางชีวภาพด้านพืช สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์ รวมทั้งการนำวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ ประโยชน์ในภาคอุตสาหกรรม และพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพ เพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า เกษตรและผลิตภัณฑ์ อันจะก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากร ชีวภาพ

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวง พาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข

3.7) แผนงานส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐาน และ ยกระดับไปสู่ผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง

สาระสำคัญ

ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีไปสู่การผลิตในเชิงพาณิชย์ให้กับเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร หรือชุมชน ที่จะใช้วัตถุดิบทางการเกษตรในการแปรรูป สร้างมูลค่าไปสู่สินค้าเกษตรแปรรูป สินค้าเกษตรขั้น สูงที่มีคุณภาพเฉพาะรวมถึงต่อยอดไปสู่ผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง โดยการพัฒนาส่งเสริมผลักดันให้เกษตรกร รวมกลุ่มแปรรูปสินค้าเกษตรไปสู่ความเป็นผู้ประกอบการแบบมืออาชีพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า มี กระบวนการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปส่งเสริมให้กับกลุ่ม เกษตรกร การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ และเชื่อมโยงสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3.8) แผนงานส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร

สาระสำคัญ

เพื่อให้มีกลไกสนับสนุนและผลักดันการรวมกลุ่มเกษตรกรหรือ สถาบันเกษตรกรในการร่วมกันพัฒนาการผลิต การแปรรูป และการตลาด รวมทั้งสามารถบริหารจัดการในเชิงธุรกิจแบบครบวงจรได้ ซึ่งจะเป็นปัจจัย สนับสนุนไปสู่การเป็นธุรกิจหรือวิสาหกิจเพื่อชุมชน

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3.9) แผนงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

สาระสำคัญ

วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร ตลอดจนภูมิปัญญาและองค์ความรู้ที่นำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนากระบวนการผลิตและ การแปรรูป ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในเชิงพาณิชย์ รวมถึงการวิจัยพัฒนาสนับสนุนในด้านต่างๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนป้องกันและรับมือกับผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

3.10) แผนงานการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

สาระสำคัญ

พัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการทั้งกลุ่มธุรกิจที่มีศักยภาพเดิม กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยี และกลุ่มผู้ประกอบการชุมชนให้ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยส่งเสริมผู้ประกอบการให้มียุทธศาสตร์ที่จำเป็นในการสร้างมาตรฐานคุณภาพการบริหารจัดการที่เป็นระบบ มีความสามารถในการ เชิงเทคโนโลยีการตลาดและการบริหารธุรกิจ ตลอดจนนำเทคโนโลยีมาใช้ในการต่อยอดธุรกิจและคิดค้นสินค้าและบริการจากนวัตกรรมใหม่ๆ และส่งเสริมการค้าขายสินค้าและบริการผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและโอกาสทางการตลาดของธุรกิจ รวมถึงสามารถเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศ

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงมหาดไทย

3.11) แผนงานการพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรยุคใหม่ (Smart Farmer)

สาระสำคัญ

เพิ่มขีดความสามารถของเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรยุคใหม่ที่มีทักษะในการประกอบการ สามารถเข้าถึงและใช้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การจัดการ และการตลาด มีทักษะความรู้ ความสามารถในการด้านบัญชีการผลิต การควบคุมต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และจัดการคุณภาพผลผลิตของตน และสามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลายได้ โดยมีกลุ่มเป้าหมายทั้งทายาทเกษตรกร เกษตรกรในปัจจุบัน และคนกลุ่มใหม่ที่จะเข้าสู่ภาคเกษตรในอนาคต รวมถึงการส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถพัฒนา การจัดการคุณภาพให้ได้ตามมาตรฐานสินค้าเกษตร (GAP) มาตรฐานการผลิตและ แปรรูป (GMP) และมาตรฐานอื่นในระดับสากล

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงพาณิชย์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

4.1) แผนงานการพัฒนาาระบบขนส่งสาธารณะที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของ เมืองในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล และเมืองหลักในภูมิภาค

สาระสำคัญ

พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของเมืองในเขตเมืองหลักในภาคใต้ ได้แก่ สงขลา พังงา ภูเก็ต และหาดใหญ่

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงคมนาคม และกระทรวงมหาดไทย

4.2 แผนงานการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายทางหลวง ทางหลวงพิเศษระหว่าง เมือง และทางพิเศษ

สาระสำคัญ

พัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายถนนบริเวณด้านการค้าและประตูการค้าหลักตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ และบำรุงรักษาโครงข่ายถนนที่มีอยู่ใน ปัจจุบันให้ทำหน้าที่เป็นระบบเสริม (Feeder Road) ป้องกันและแก้ไขปัญหา จุดเสี่ยง จุดอันตรายเพื่อเพิ่มความปลอดภัยและลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุทางถนน

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงคมนาคม

4.3) แผนงานจัดระเบียบและพัฒนาเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ

สาระสำคัญ

จัดทำแผนแม่บทพื้นที่ศูนย์กลางความเจริญตามความเหมาะสม ของพื้นที่ของแต่ละเมือง และจัดทำแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินของศูนย์เศรษฐกิจ แหล่งที่อยู่อาศัยและพื้นที่เฉพาะในเมือง พัฒนาระบบขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ เพื่อให้เป็นระบบการสัญจรหลักของคนในเมือง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน โทรคมนาคมสื่อสาร และดิจิทัลที่ทันสมัยเพื่อสร้างบรรยากาศให้พร้อมต่อการลงทุนด้านนวัตกรรมและดิจิทัล และนำเทคโนโลยีมายกระดับคุณภาพชีวิต ของประชาชนในเมือง และเพิ่มพื้นที่สาธารณะต่อประชากร โดยเน้นความสอดคล้องกับอัตลักษณ์ ความหลากหลาย และศักยภาพของเมือง บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม โดยช่วงปีที่ 1-5 พัฒนาเมืองสงขลา และภูเก็ต

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการคลัง กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงพลังงาน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

4.4) โครงการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในพื้นที่ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ

สาระสำคัญ

ฟื้นฟูเมืองเดิมโดยพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่อัจฉริยะที่มีโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง การสื่อสารและพลังงานที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและระบบดิจิทัลในการยกระดับความน่าอยู่ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม (อาทิ สุขภาพ การศึกษาและความปลอดภัย) ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณีและอัตลักษณ์ท้องถิ่น และพัฒนาเมืองใหม่ให้เป็นเมืองที่ทันสมัยระดับโลก มีศูนย์เศรษฐกิจ ที่อยู่อาศัย แหล่งงาน พื้นที่พักผ่อน และพื้นที่พัฒนาเฉพาะ โดยพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเมืองให้มีความพร้อมรองรับการพัฒนา

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงคมนาคม กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และกระทรวงพลังงาน

4.5) แผนงานพัฒนาเมืองขนาดกลางให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม

สาระสำคัญ

จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่และแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินให้รองรับการพัฒนาเมืองขนาดกลางให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม เช่น ศูนย์เศรษฐกิจ แหล่งที่อยู่อาศัย พื้นที่พิเศษเพื่อพัฒนาและอนุรักษ์ในเขตเมือง อาทิ เขตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่น อย่างยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น เกิดการสร้างงานที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม รองรับการพัฒนาพื้นที่เมืองสุราษฎร์ธานีในช่วงปี 11-15 และรองรับการพัฒนาพื้นที่เมืองกระบี่ในช่วงปี 16-20

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการคลัง กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงพลังงาน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

4.6) แผนงานฟื้นฟูเมืองประวัติศาสตร์ และแหล่งศิลปกรรม

สาระสำคัญ

จัดทำแผนการพัฒนาเมืองในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของเมืองในพื้นที่เมืองประวัติศาสตร์ ซึ่งคำนึงถึง การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนในเมือง โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจนพัฒนาและฟื้นฟูเมืองประวัติศาสตร์ และแหล่งศิลปกรรม

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

4.7) แผนงานการพัฒนาภูมิภาคและจังหวัด 4.0

สาระสำคัญ

พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและระเบียงเขตเศรษฐกิจ การศึกษาเพื่อพัฒนา กลไก รูปแบบและเชื่อมโยงการทำงานของภาครัฐและ ประชาสังคม เพื่อขับเคลื่อนราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และ ส่วนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

4.8) แผนงานพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

สาระสำคัญ

เพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค เพิ่มรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งแก้ปัญหาความมั่นคงบริเวณชายแดน โดยมีพื้นที่ เป้าหมายในภาคใต้ คือ จังหวัดสงขลา

หน่วยงานดำเนินการหลัก

กระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

4.9) แผนงานพัฒนาเมืองในพื้นที่พิเศษ

สาระสำคัญ

จัดทำแผนแม่บทพื้นที่และแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินตาม ความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ของแต่ละเมืองให้สอดคล้องกับแผนการขับเคลื่อนพื้นที่พิเศษและหลักการทำผังภูมิวิเทศ รวมทั้งมีการวางแผน การรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงแบบฉับพลัน โดยส่งเสริมให้เป็นเมือง ที่สามารถปรับตัวได้ โดยช่วงปีที่ ๑-๕ พัฒนาเมืองระนองและเมืองชุมพรใน พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ และรองรับการพัฒนาเมืองนครศรีธรรมราช ช่วงปีที่ ๑๖-๒๐ ในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการคลัง กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพลังงาน กระทรวงพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

4.10) แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่งและสิ่งอำนวยความสะดวกตามเส้นทาง ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ

สาระสำคัญ

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกตามเส้นทาง ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ อาทิ สถานีขนส่งชายแดนสะเดา จังหวัดสงขลา ให้สามารถเชื่อมโยงประตูการค้าหลักของประเทศ สนับสนุนการขนส่งต่อเนื่อง หลายรูปแบบด้วยการนำระบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยมาใช้ใน การ

บริหารจัดการ เพื่อลดต้นทุนโลจิสติกส์และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ในภาคขนส่ง รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มจากการเป็นศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์และ เชื่อมต่อกับเครือข่ายโลจิสติกส์ในระดับภูมิภาค

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงคมนาคม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 อนุรักษ์ พัฒนา และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
อย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

5.1) แผนงานการบริหารจัดการน้ำ

สาระสำคัญ

พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการผลิตน้ำอุปโภค/บริโภค ลดความเสียหาย ความรุนแรงของภัยพิบัติ (น้ำท่วม/น้ำแล้ง และน้ำเสีย) และ จัดทำ Big Data ด้านน้ำ เพื่อการบริหารจัดการ น้ำอัจฉริยะ

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงาน คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และสำนักงานทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ

5.2) แผนงานจัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติการจัดระบบการจัดการพิบัติภัย จากน้ำ ในภาวะวิกฤติแบบบูรณาการทั้งระบบ

สาระสำคัญ

จัดทำแผนบรรเทาอุทกภัยแบบบูรณาการ โดยมุ่งเน้นพื้นที่ ที่มีความเสียหายสูง และพื้นที่การแก้ไขปัญหามลพิษ และภัยแล้งเชิงพื้นที่ อย่างเป็นระบบในพื้นที่กลุ่มลุ่มน้ำภาคเหนือ โดยเป็น แผนบูรณาการครอบคลุม งานเตือนภัยแจ้งเตือน บริหารน้ำ พื้นที่น้ำนอง ช่วยเหลือระหว่างและหลังเหตุการณ์ และการแก้ไขปัญหามลพิษ และภัยแล้งเชิงพื้นที่โดยเฉพาะพื้นที่ซึ่ง ไม่มีศักยภาพการพัฒนาชลประทาน เพื่อ ช่วยแก้ปัญหามลพิษแล้งให้หมู่บ้าน นอกเขตชลประทานสามารถทำเกษตรยังชีพได้

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงคมนาคม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

5.3) โครงการจัดการป่าไม้และพื้นที่สีเขียวเพื่อการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

สาระสำคัญ

ส่งเสริมการบริหารจัดการป่าไม้เชิงพื้นที่ พื้นที่ระบบนิเวศป่าไม้และ พื้นที่สีเขียว ตามธรรมชาติที่เสื่อมโทรม ส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้ และพื้นที่สีเขียวตามธรรมชาติให้เหมาะสม รวมถึงการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการหยุดยั้ง การทำลายป่าและมีการบูรณาการร่วมกันทุกหน่วยงาน เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ อย่างยั่งยืน

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.4) โครงการอนุรักษ์แนวปะการัง ระบบนิเวศทางทะเลและป่าชายหาด ในพื้นที่ที่มีความสำคัญ

สาระสำคัญ

จัดทำระบบติดตามตรวจสอบสถานภาพการใช้ประโยชน์และผลกระทบต่อระบบนิเวศแนวปะการังทั่วประเทศ จัดทำเขตสงวนรักษาแนวปะการังในอุทยานแห่งชาติทางทะเล เร่งจัดทำเขตการใช้สอยประโยชน์ในแนวปะการัง ป่าชายเลน และแหล่งหญ้าทะเลในพื้นที่สำคัญ ได้แก่ พื้นที่ คลัสเตอร์อันดามัน (ภูเก็ต พังงา กระบี่) ยกกระตือรือร้นการควบคุมดูแลรักษาระบบนิเวศในพื้นที่สำคัญ สนับสนุนการศึกษาวิจัยด้านมูลค่าของระบบนิเวศ การใช้ประโยชน์ ผลกระทบ และแนวทางแก้ไข เร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าชายหาด ทั่วประเทศ

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.5) โครงการแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูชายหาดท่องเที่ยวที่ประสบปัญหาการกัดเซาะ และสูญเสียระบบนิเวศชายฝั่งอย่างเป็นระบบอย่างเหมาะสม

สาระสำคัญ

ปัจจุบันชายหาดหลายแห่งที่กำลังประสบกับปัญหาการกัดเซาะและที่สำคัญคือการสูญเสียระบบนิเวศชายหาดนั้นๆ ซึ่งจะมีผลกระทบกับทั้งรายได้จากการท่องเที่ยวและระบบนิเวศบริการที่ชายหาดดังกล่าวพึงมีโครงการนี้ มีแผนในการฟื้นฟูชายหาดอย่างเร่งด่วนด้วยวิธีการที่เหมาะสม คุ่มค่า และยั่งยืน

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงคมนาคม กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.6) โครงการคืนระบบนิเวศชายฝั่งให้กับชายฝั่งทะเลและเกาะของประเทศไทย

สาระสำคัญ

ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลรวมเกาะยังคงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสร้างความเสียหายให้กับผู้เกี่ยวข้องในหลายระดับ โดยปัญหาที่เกิดขึ้นอาจมีมากกว่าแค่การสูญเสียเส้นแนวชายฝั่ง จึงอาจกล่าวได้ว่าปัญหาที่แท้จริงคือการสูญเสียระบบนิเวศชายฝั่งในบริเวณที่เกิดปัญหา โดยวิธีและความเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาจะแตกต่างกันไปขึ้นกับบริเวณโดยมีภาคส่วนที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันไป โครงการนี้เน้นที่การลดพื้นที่และให้ได้กลับมาซึ่งระบบ นิเวศชายฝั่งอย่างเหมาะสม

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.7) โครงการเสริมสร้างกลไกให้ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันปัญหาและมึนโยบาย การจัดการชายฝั่งที่เหมาะสม โครงการฝึกอบรมผู้นำชุมชนชายฝั่งเกี่ยวกับความรู้ในการจัดการชายฝั่งทะเลและเกาะที่เหมาะสม

สาระสำคัญ

กลไกสำคัญหนึ่งในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง และนำคืนมาซึ่งระบบนิเวศชายฝั่งที่มีระบบอย่างเหมาะสม ซึ่งจะเป็น การดำเนินการเชิงรุก ได้แก่ การมีความรู้ความเข้าใจใน

การจัดการปัญหาได้ อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งผู้นำชุมชนชายฝั่งและเกาะที่เกี่ยวข้องจะมี บทบาทอย่างมากและเป็นที่มาของโครงการนี้

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.8) โครงการจัดการชายฝั่งทะเลและเกาะแบบบูรณาการ

สาระสำคัญ

มุ่งส่งเสริมให้มีการศึกษาและพัฒนากระบวนการจัดการชายฝั่งและ เกาะของประเทศ ไทยทั้งหมดแบบบูรณาการโดยมุ่งเน้นให้ได้ระบบนิเวศชายฝั่ง ที่สูญเสียไปกลับคืนมาอย่างเหมาะสมและยั่งยืน ในแต่ละพื้นที่

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.9) โครงการการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง

สาระสำคัญ

ศึกษารวบรวมข้อมูลและทำกระบวนการมีส่วนร่วมให้ครอบคลุม ทุกประการทั้งใน เรื่องผลกระทบต่อห่วงโซ่อาหารและระบบนิเวศ รวมทั้งจัดทำ ระบบที่สามารถดูแลควบคุมให้เกิดผลสัมฤทธิ์ รวมทั้งนำระบบเช็คลิสต์รายการข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Checklist) มาใช้เพื่อควบคุม กิจกรรม ที่อาจส่งผลกระทบต่อทะเลแต่ไม่เข้าข่ายกิจกรรมขนาดใหญ่ที่ต้องผ่านการทำรายงานวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.10) โครงการการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการสร้างระบบส่งน้ำที่ครอบคลุม และทั่วถึงพื้นที่ชลประทานและนอกเขตชลประทาน

สาระสำคัญ

จัดทำแผนการพัฒนาแหล่งน้ำ และพื้นที่รับน้ำเพื่อการเกษตร พัฒนาแหล่งน้ำ ตลอดจนส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่แบบมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการใช้น้ำ และผลิตภาพของน้ำเพื่อการเกษตร

หน่วยงานดำเนินงานหลัก

กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

6.1) แผนงานพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

สาระสำคัญ

เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และทางออกทางทะเลของภาคใต้ตอนบน โดยใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ผสมผสานกับเทคโนโลยีและ นวัตกรรม และความได้เปรียบทางกายภาพและที่ตั้ง ของพื้นที่ รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีโครงการสำคัญ ได้แก่

(1) โครงการที่ดำเนินงานภายในปี 2562 อาทิ โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เกาะพยาม โครงการป่าชายเลนระนองสู่มรดกโลก โครงการปรับปรุงท่าอากาศยานระนอง/ชุมพร โครงการสนับสนุนการแปรรูปและผลิตภัณฑ์สมุนไพร ครัววงจร โครงการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมเพื่อขับเคลื่อน เศรษฐกิจของประเทศ โครงการขยายทางหลวงระนอง-พังงา โครงการจัดตั้ง โรงงานต้นแบบผลิต นวัตกรรมยางพารา โครงการผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและ ความงามจาก Biochemical Compound จาก ปาล์มน้ำมัน โครงการระบบ จัดการโลจิสติกส์อัจฉริยะ และโครงการศึกษาการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม

(2) โครงการที่เริ่มดำเนินการในช่วงปี 2563-2565 อาทิ โครงการก่อสร้างรถไฟ ทางคู่สายใหม่ช่วงชุมพร-ระนอง และ ช่วงสุราษฎร์ธานี – พังงา (ท่าขุน) โครงการพัฒนาถนนเลียบริมชายฝั่ง ทะเลอ่าวไทย ถนนเชื่อมโยงอ่าวไทย-อันดามัน โครงการพัฒนาท่าเทียบเรือสำราญ และท่าเรือแวะพัก โครงการสนับสนุนงานวิจัยและจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศด้านยางพาราและปาล์มน้ำมัน โครงการพัฒนา ต้นแบบพื้นที่เกษตรกรรมอัจฉริยะ โครงการยกระดับการท่องเที่ยวชุมชน โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเก่า นครศรีธรรมราช โครงการก่อสร้างโรงพยาบาลระดับทุติยภูมิและศูนย์บริการ สาธารณสุขระดับปฐมภูมิ ระยะ ยาว (พ.ศ. 2566 และปีถัดไป) อาทิ โครงการ ขยายทางหลวงชุมพร-ระนอง และระนอง-พังงา เป็น 4 ช่อง จักรจร ปรับปรุงขยายระบบประปาสาขาชุมพร โครงการสถาบันวิจัยและพัฒนาสัตว์น้ำเศรษฐกิจแห่งภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นต้น

หน่วยงานดำเนินการหลัก

กระทรวงคมนาคม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย และ การท่าเรือแห่งประเทศไทย

➤ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

การทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ.๒561-2564) ฉบับทบทวน เพื่อเสนอแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งได้ทำการปรับปรุงข้อมูล เช่น การปรับปรุงข้อมูล พื้นฐาน ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มจังหวัดให้มีความทันสมัย การเพิ่มเติมแผนยุทธศาสตร์เฉพาะทาง รวมทั้งการ วิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนระดับต่างๆ นอกจากนี้ได้นำเสนอผลการทบทวนเป้าหมายการพัฒนา เป้าประสงค์ ประเด็นการพัฒนา ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ทิศทางการพัฒนาภาค โดยยึดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ตาม นโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนต่างๆ ภายใต้คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) กำหนด โดยมีการปรับโครงการเพิ่มเติมเพื่อรองรับปัจจัยต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการปรับปรุง ดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาจากที่ประชุมประชาคมของกลุ่มจังหวัดที่ได้ร่วมกันพิจารณาทบทวนประเด็น ต่างๆ เรียบร้อยแล้ว และคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่ง อ่าวไทยได้ พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ.2561-2564) ฉบับ ทบทวน ในการประชุมครั้งที่ 1/2560 เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2560

เป้าหมายการพัฒนา ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

“ศูนย์กลาง การเกษตร การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว นานาชาติ
โลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สังคมคุณภาพ”

นิยามเป้าหมาย

ศูนย์กลาง การเกษตร	หมายถึง เป็นศูนย์กลาง ด้านการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรที่เกี่ยวข้อง ที่กลุ่มจังหวัดมีศักยภาพ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล ประมง ปศุสัตว์ ทั้งด้าน การผลิต แปรรูป การตลาด เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
การค้า การลงทุน	หมายถึง เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน ด้านการบริหารจัดการ การตลาดในสินค้า และบริการอย่างครบวงจรที่ เชื่อมโยงการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ
ศูนย์กลาง การท่องเที่ยว นานาชาติ	หมายถึง การมีความโดดเด่นสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวระดับนานาชาติและความหลากหลายของ รูปแบบการท่องเที่ยว
โลจิสติกส์ ที่สมบูรณ์	หมายถึง การมีระบบคมนาคมที่เชื่อมโยงทั้งทางบก ทางอากาศ และ ทางน้ำ และการพัฒนาระบบเครือข่าย การสื่อสาร สารสนเทศเพื่อเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สนับสนุน การพัฒนาต่างๆ ของกลุ่มจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	หมายถึง การพัฒนาในทุกด้านของกลุ่มจังหวัด จะต้องไม่สร้างปัญหาต่อทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนา การอนุรักษ์ ปั่นฟู เพื่อป้องกัน และการแก้ไขปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีอยู่ และส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการใช้ พลังงานทดแทน
สังคมคุณภาพ	หมายถึง การดำเนินการกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยในประเด็นยุทธศาสตร์ต่างๆ โดยน้อมนำหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทาง และคงอัตลักษณ์ของความเป็นไทยเพื่อยุ่่มงสู่การเป็น สังคมคุณภาพ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาการผลิต การแปรรูป และการบริหารจัดการ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล ข้าว การประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ รวมถึงการปศุสัตว์ที่สามารถสร้างความโดดเด่น
2. ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการบริการอย่างครบวงจร
3. พัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว สร้างรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย การบริหารจัดการ และสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มจังหวัด
4. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่รองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด
5. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม และสภาพสังคมที่ดี

เป้าประสงค์รวม

1. กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การผลิตและแปรรูป ยาพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ข้าว การเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่
2. กลุ่มจังหวัดมีมูลค่าการค้า การลงทุนที่เพิ่มขึ้น

3. กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบ การท่องเที่ยว
4. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด
5. กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อม สภาพสังคมที่ดี

ประเด็นการพัฒนา

- ด้านที่ 1** การพัฒนาการเกษตร ด้านการผลิต แปรรูป การตลาดและการบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล) การประมง และปศุสัตว์
- ด้านที่ 2** การส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริหารจัดการ การตลาด ในสินค้าและบริการอย่างครบวงจร ที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุน ระหว่าง ประเทศ
- ด้านที่ 3** การพัฒนาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ที่มีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่รองรับนักท่องเที่ยวที่มี คุณภาพอย่างยั่งยืน
- ด้านที่ 4** การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ พลังงาน ระบบเครือข่าย การสื่อสาร สารสนเทศ เพื่รองรับการพัฒนาของ กลุ่มจังหวัด
- ด้านที่ 5** การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

ตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2561-2564) สู่จุดยืนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่มุ่งเน้นทางด้านเศรษฐกิจและสร้างรายได้

- 1) ศูนย์กลางการท่องเที่ยว (เชิงอนุรักษ์ และนานาชาติ)
- 2) ศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริหารจัดการ อย่างครบวงจรเพื่อเชื่อมโยงการค้า การลงทุน ระหว่างประเทศ
- 3) ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจการเกษตร (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล ประมง ปศุสัตว์)
- 4) เครือข่ายคมนาคม โลจิสติกส์ เชื่อมโยงภูมิภาคและนานาชาติ

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

เป้าประสงค์รวม ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมาย รวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี			
			2561	2562	2563	2564
1. กลุ่มจังหวัดเป็น ศูนย์กลาง การผลิตและ แปรรูป ยาพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เศรษฐกิจ และการเลี้ยง สัตว์เศรษฐกิจที่มีความ โดดเด่นในพื้นที่	ผลิตภัณฑ์มวลรวม กลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) ภาคเกษตรกรรม เพิ่มขึ้น 2% จากค่าฐาน	88,803 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 53-58)	0.50%	1.00%	1.50%	2.00%
	-ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 6% จากค่าฐาน	60,613 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 53-58)	3%	4%	5%	6%
2. กลุ่มจังหวัดมีมูลค่า การค้า การลงทุน ที่ เพิ่มขึ้น	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัดที่แท้จริง (GPP) เพิ่มขึ้น 2% จากค่าฐาน	401,803 ล้าน บาท (ค่าเฉลี่ย 53-58)	0.50%	1.00%	1.50%	2.00%
3.กลุ่มจังหวัดเป็น สถานที่ท่องเที่ยว นานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลาย ของรูปแบบการ ท่องเที่ยว	ร้อยละของรายได้จาก การ ท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น 15% จากค่าฐาน	101,033 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 54-58)	13%	14%	15%	16%
4.มีระบบโครงสร้าง พื้นฐาน และระบบ โลจิสติกส์ที่มีศักยภาพ ในการรองรับการ พัฒนาด้าน ต่าง ๆ ของ กลุ่มจังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัด (GPP) สาขาการ ขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมเพิ่มขึ้น 10% จากค่าฐาน	20,830 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 53-58)	4%	6%	8%	10%
5.กลุ่มจังหวัดมี ทรัพยากรธรรมชาติที่ สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อม สภาพสังคมที่ดี	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขาการบริการด้าน สุขภาพ และสังคม เพิ่มขึ้น 13%	9,523 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 53-58)	10%	11%	12%	13%

สรุปผลการทบทวนตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเลือกตัวชี้วัดระดับประเทศมาดำเนินการให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ ประเทศ/ เป้าหมายการ พัฒนา	ข้อมูลภาพรวมตัวชี้วัด	เหตุผลสนับสนุน
Growth & Competitiveness	1. ขนาดเศรษฐกิจ	กลุ่มจังหวัด มีขนาดเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ (44,541 ล้านบาท)
	1.1 ขนาดเศรษฐกิจภาคเกษตร	กลุ่มจังหวัด มีขนาดเศรษฐกิจภาคเกษตร ค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ (54,804 ล้านบาท)
	1.2 ขนาดเศรษฐกิจสาขาอุตสาหกรรมและเหมืองแร่	ขนาดเศรษฐกิจสาขาอุตสาหกรรมของกลุ่ม จังหวัดฯต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (8,608 ล้านบาท)
	1.3 ขนาดเศรษฐกิจภาคการบริการ	ขนาดเศรษฐกิจภาคการบริการของกลุ่มจังหวัด สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (19,991 ล้านบาท)
	2. อัตราขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด	กลุ่มจังหวัดฯ มีอัตราขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของระดับประเทศ (ร้อยละ 0.61)
	2.1 อัตราการขยายตัวภาคเกษตรกลุ่มจังหวัดฯ	อัตราการขยายตัวภาคเกษตรกลุ่มจังหวัดฯต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ 0.09)
	2.2 อัตราการขยายตัวสาขา อุตสาหกรรมและเหมืองแร่	อัตราการขยายตัวกลุ่มอุตสาหกรรมจังหวัดฯ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ (ร้อยละ 1.23)
	3. มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว	มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดฯเฉลี่ยต่อคนสูงกว่า ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ 1,125 บาท/คน)
	4. ผลผลิตภาพแรงงาน	ผลผลิตภาพแรงงานกลุ่มจังหวัดฯ เฉลี่ยต่อคน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ 2,343 บาท/คน)
	5. อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพ แรงงาน	อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพแรงงานกลุ่ม จังหวัดฯ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ (ร้อยละ 0.15)
	6. อัตราการว่างงาน	อัตราการว่างงานกลุ่มจังหวัดฯ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ (ร้อยละ 0.09)
	7. รายได้จากการท่องเที่ยว	กลุ่มจังหวัดฯมีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (56,428 ล้านบาท)
	8. อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว	กลุ่มจังหวัดฯ มีอัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ 8.36)

สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ.2561-2564)

หัวข้อ	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561-2564)	แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่ม จังหวัด (พ.ศ. 2561-2564) ฉบับทบทวน	เหตุผลของการ ปรับเปลี่ยน
เป้าหมายการพัฒนา	“ศูนย์กลางการเกษตร การ ท่องเที่ยวกับนานาชาติ มี ระบบโลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”	“ศูนย์กลางการเกษตร การค้า การลงทุน การ ท่องเที่ยวกับนานาชาติ โลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมสังคม คุณภาพ”	เพื่อให้การพัฒน ด้านต่างๆทั้งด้าน การเกษตร การ ท่องเที่ยว การค้า การลงทุน โครงสร้าง พื้นฐาน การพัฒนา ระบบโลจิสติกส์ จะต้องเป็นเพื่ นำไปสู่การทำให้ จังหวัดเป็นสังคม คุณภาพเพื่อให้ สอดคล้องกับ เป้าหมายพัฒนา แผนพัฒนากลุ่ม จังหวัด (พ.ศ.2561- 2564) ฉบับทบทวน
ตัวชี้วัดความสำเร็จ ตามเป้าหมายการ พัฒนา	1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัด ที่แท้จริง (GPP) ภาค เกษตรกรรม เพิ่มขึ้น 2% จากค่าฐาน 2. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัด ที่แท้จริง (GPP) สาขาอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น 6% จากค่าฐาน 3. ร้อยละของรายได้จากการ ท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น 15% จาก ค่าฐาน 4. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการ คมนาคม เพิ่มขึ้น10% จากค่า ฐาน 5. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัด ที่แท้จริง (GPP) สาขา การบริการด้านสุขภาพและ สังคม เพิ่ม 13% จากค่าฐาน 6. สถานการณ์การกัดเซาะ ชายฝั่งทะเล ของกลุ่มจังหวัด ลดลง 4% จากค่าฐาน	1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัด ที่แท้จริง(GPP) ภาค เกษตรกรรม เพิ่มขึ้น 2% จากค่าฐาน 2. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขา อุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น 6% จากค่าฐาน 3. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัดที่แท้จริง (GPP) เพิ่มขึ้น 2% จากค่าฐาน 4. ร้อยละของรายได้จากการ ท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น 15% จาก ค่าฐาน 5. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการ คมนาคม เพิ่มขึ้น 10% จาก ค่าฐาน 6. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขาการ บริการ ด้านสุขภาพและสังคม เพิ่มขึ้น 13%	

ประเด็นการพัฒนา	ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล) ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มผลผลิตจากการประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นพื้นที่ ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบ การท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ	ประเด็นการพัฒนา ด้านการเกษตร ด้านการผลิต แปรรูป การตลาด และการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล) การประมงและปศุสัตว์ ประเด็นการพัฒนา ด้านการส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริหารจัดการ การตลาดในสินค้า และบริการอย่างครบวงจร ที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุน ระหว่างประเทศ ประเด็นการพัฒนา ด้านการพัฒนาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ยั่งยืน ประเด็นการพัฒนา ด้านการระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่งโลจิสติกส์ พลังงาน ระบบเครือข่าย การสื่อสาร สารสนเทศเพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ประเด็นการพัฒนา การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสวยงาม และสังคมคุณภาพ	เหตุผลของการปรับเปลี่ยน เพื่อให้การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยสอดคล้อง และ เชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 12 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม แห่งชาติฉบับที่ 12 และแผนพัฒนาภาคใต้ รองรับจังหวัดสงขลาตามนโยบายการปรับกลุ่มจังหวัด 18 กลุ่มจังหวัดใหม่โดยดึงศักยภาพของจังหวัดสงขลา เข้ามาเป็นประเด็นในการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
-------------------------------	---	--	---

➤ แผนพัฒนาจังหวัด

1. วิสัยทัศน์

“นครแห่งอารยธรรม น่ายุ่่น่าเที่ยว การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน”

คำนิยามวิสัยทัศน์

คำจากวิสัยทัศน์	หมายถึง
นครแห่งอารยธรรม	นครศรีธรรมราชเมืองที่มีความหลากหลายทางศาสนา พลเมืองอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร มีแหล่งบ่มเพาะบุคคลด้วยด้วยสถาบันการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบ และมีประเพณี วัฒนธรรมที่สืบทอดอย่างยาวนาน
น่ายุ่่น่าเที่ยว	เมืองที่ปลอดภัยจากอาชญากรรม อุบัติภัย ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นที่อยู่อาศัยชั้นดี และประชาชนมีความสุข มีสุขภาพอนามัยดี ชุมชนมีความมั่นคงทางอาหารสูง เป็นเมืองอาหารปลอดภัย เมืองสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เมืองพลังงานสะอาด เมืองที่มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เมืองที่มีระบบสาธารณสุขปลอดภัย ระบบคมนาคมที่เชื่อมโยงทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศอย่างครบวงจร ระบบโลจิสติกส์ได้มาตรฐาน ประชาชนมีความเป็นเจ้าบ้านที่ดี และเป็นคนมีอัธยาศัยไมตรีที่ดี เป็นเมืองแห่งท่องเที่ยวที่อบอุ่น
การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน	นครศรีธรรมราชมีฐานเศรษฐกิจเข้มแข็งจากภายในจังหวัด เป็นแหล่งการผลิตทางการเกษตรที่มีความสมดุลของระบบนิเวศ และสภาพแวดล้อม มุ่งเน้นการผลิตที่มีคุณภาพ ปลอดภัย มีมาตรฐาน และเพิ่มมูลค่า ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค และนำนวัตกรรม เทคโนโลยีอันทันสมัยมาประยุกต์ใช้ ส่งผลให้เกษตรกร ประชาชนชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช มีงาน อาชีพ รายได้ การบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานการผลิตทางการเกษตรที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในเรื่อง ดิน น้ำ และระบบชลประทาน รวมทั้งการจัดสรรที่ดินทำกิน เป็นเมืองที่เน้นการจัดการด้านการส่งเสริมการผลิตพืช สัตว์ ประมง การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรสู่ Smart Farmer การพัฒนาองค์กรเกษตรกร ให้เข้มแข็งการบริหารจัดการฟาร์มสู่ Smart Farm ระบบการวางแผนการผลิต เพื่อการสร้างมูลค่าผ่านการแปรรูปและ การพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร ที่มีความยั่งยืนและเชื่อมโยงเครือข่ายด้านการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีการแปรรูปเพิ่มคุณค่า มูลค่าสินค้าเกษตรสร้างผลตอบแทนเชิงเศรษฐกิจ และการประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านการเกษตรคู่ขนานภูมิปัญญาท้องถิ่น เศรษฐกิจเติบโตจากการท่องเที่ยว เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ นิเวศน์ป่าเขา และทางทะเล และการท่องเที่ยวทางพุทธศาสนา เศรษฐกิจจากฐานการค้า การลงทุน การบริการ และอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่เติบโต และแข่งขันได้

2. จุดยืนการพัฒนาของจังหวัด

จากข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด และกำหนดทิศทางการพัฒนายุทธศาสตร์ในภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้กำหนดจุดยืนการพัฒนาของจังหวัด 3 ประเด็น ดังนี้

1. เมืองสืบสานศิลปวัฒนธรรม สงบสุข น่าเที่ยว
2. เมืองเกษตรนวัตกรรม และอุตสาหกรรมสีเขียว
3. ศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง และกระจายสินค้าของภาคใต้

3. เป้าหมายการพัฒนา

1. เพิ่มรายได้จากการเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ยกกระดับมาตรฐานคุณภาพ
2. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
3. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
4. ประชาชนยึดหลักธรรมะในการดำเนินชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
5. ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีมีการสืบสานอย่างต่อเนื่อง

4. ประเด็นการพัฒนา

สิ่งแวดล้อม

1. การบริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมะ ธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม
3. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
4. การพัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้น่าอยู่ เข้มแข็งตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย
6. การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี				
		2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565
1. เพิ่มรายได้จากการเกษตร และอุตสาหกรรมโดยควบคู่กับการระดับมาตรฐานคุณภาพ	1.1 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการเกษตรของจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ต่อปี	34,675 ล้านบาท	38,807 ล้านบาท	39,195 ล้านบาท	39,586 ล้านบาท	39,981 ล้านบาท	40,380 ล้านบาท	40,783 ล้านบาท
2. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	2.1 รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ต่อปี	14,465 ล้านบาท	15,579 ล้านบาท	15	15	15	15	15
3. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน	3.1. ร้อยละของพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2	0.02	0.08	2	2	2	2	2
	3.2 ร้อยละของขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ ร้อยละ 30	N/A	38.04	44.84	30	30	30	30
	3.3 ร้อยละของการใช้พลังงานลดลง ร้อยละ 3	1.08	2.76	3	3	3	3	3
4. ประชาชนยึดหลักธรรมะในการดำเนินชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	4.1 ดัชนีชี้วัดคุณภาพชีวิตและความสุขมวลรวมของประชาชนเพิ่มขึ้นปีละ 23 หมู่บ้าน	138	23	23	23	23	23	23
5. ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีมีการสืบสานอย่างต่อเนื่อง	5.1 ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมและประเพณีสืบสานอย่างต่อเนื่อง	ระดับ 5	ระดับ 5	* ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5

* พิจารณาจากระดับความสำเร็จของการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ปลูกฝังให้ประชาชนรักศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น โดยเน้นกิจกรรมการสืบสาน สืบทอด ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของทุกองค์กรอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วม

- ระดับคะแนน 1** จัดประชุมเพื่อรวบรวมกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปวัฒนธรรม กำหนดเป็นแผนปฏิบัติการด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณี และกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนของตัวชี้วัดผลสำเร็จต่างๆ
- ระดับคะแนน 2** ดำเนินกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีได้ครบถ้วน ร้อยละ 100
- ระดับคะแนน 3** มีรายงานสรุปผลการดำเนินงานแต่ละกิจกรรม/โครงการจากหน่วยงานที่ดำเนินการได้ครบถ้วน
- ระดับคะแนน 4** สรุปประเมินผลสำเร็จในภาพรวมของแผนปฏิบัติการฯ ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ได้อย่างชัดเจน พร้อมอภิปรายผล และปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะในภาพรวม
- ระดับคะแนน 5** จัดประชุมสัมมนาผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และสามารถกำหนดแนวทางการสร้างความยั่งยืนด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี เพื่อเสนอผู้บริหารกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดต่อไป

ประเด็นการพัฒนาที่ 1

การบริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบวงจร และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1. เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

1.1 เป็นเมืองเกษตรสุขภาพ เกษตรคุณภาพ เกษตรนวัตกรรม ท่องเที่ยวเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย ประเด็นการ พัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 5 ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี				
		2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565
2.1 เป็นเมือง เกษตรสุขภาพ เกษตรคุณภาพ เกษตรนวัตกรรม ท่องเที่ยวเกษตร และเกษตร อุตสาหกรรม สีเขียวที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม ได้รับ การจัดการอย่างมี ประสิทธิภาพ	2.1.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ ที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม/1	1	1	1	1	1	1	1
	2.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ รายได้จากผลิตภัณฑ์ ที่ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม/ร้อยละ 25	N/A	N/A	10	15	20	25	25
	2.1.3 จำนวนแหล่งน้ำชุมชนที่ เพิ่มขึ้น/45	13	10	27	13	9	9	9
	2.1.4 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ โครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคมขนส่งได้รับการ ปรับปรุงและพัฒนา/ร้อยละ 20	4	4	4	4	4	4	4
	2.1.5 ร้อยละ 5 ของสถาน ประกอบการที่ได้รับการ รับรองอุตสาหกรรม สีเขียว/ร้อยละ 5	5.18	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00

3. กลยุทธ์

- 3.1 พัฒนาสินค้าเกษตร บริหารจัดการน้ำและบริการทางการเกษตร การเรียนรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 3.2 พัฒนาระบบการท่องเที่ยวเกษตรที่ได้มาตรฐานบนปัจจัยพื้นฐานด้านการเกษตรที่มีคุณภาพ
- 3.3 พัฒนาระบบการผลิต การเก็บเกี่ยว การเก็บรักษา การแปรรูป และพัฒนาผลผลิตต่อยอดเป็นเกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าแบบครบวงจรอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.4 สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ องค์กรชุมชน กลุ่มเกษตรกร พ่อค้าในการผลิต การตลาด และการกระจายสินค้าทางการเกษตร
- 3.5 พัฒนาระบบโลจิสติกส์ รองรับการเป็นเมืองศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งและกระจายสินค้าทางการเกษตร
- 3.6 ส่งเสริมสถานประกอบการอุตสาหกรรมของจังหวัดให้พัฒนากระบวนการผลิตที่มีมาตรฐาน และเป็นอุตสาหกรรม นวัตกรรมสีเขียว

ประเด็นการพัฒนาที่ 2

การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมะ ธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม

1. เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

- 1.1 เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
- 1.2 แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน
- 1.3 เพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

2. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย ประเด็นการ พัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 5 ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี				
		2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565
2.1 เพิ่มรายได้ จากการ ท่องเที่ยว	2.1.1 ร้อยละของ รายได้จากการ ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น/ ร้อยละ 15	14,465 ล้านบาท	15,579 ล้านบาท	15	15	15	15	15
2.2 แหล่ง ท่องเที่ยวได้รับ การพัฒนาให้ได้ มาตรฐาน	2.2.1 จำนวน แหล่งท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนาให้ ได้มาตรฐาน/ 10 แห่ง	3	2	2	2	2	2	2
2.3 เพิ่ม ศักยภาพ บุคลากรด้าน การท่องเที่ยว	2.3.1 จำนวน บุคลากรด้านการ ท่องเที่ยวที่ได้รับการ พัฒนา ศักยภาพ/ ไม่น้อยกว่า 1,00 คน	210	300	5,000	200	200	200	200

3. กลยุทธ์

- 3.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว
ที่ได้มาตรฐาน
- 3.2 พัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย เสริมสร้างโอกาสและ
ศักยภาพการแข่งขัน ในตลาดการท่องเที่ยว
- 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการการและสื่อสารการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุก ภายใต้ชื่อนครสองธรรม
“ธรรมะและธรรมชาติ”
- 3.4 พัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพบุคลากร แรงงานรองรับการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
เกิดความประทับใจแก่ผู้มาเยือน
- 3.5 พัฒนาชุมชนธรรมนิยมประเพณีและวิถีชีวิตชุมชนตามวิถีชาวนคร เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 3

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1. เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

- 1.1 ทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ สิ่งแวดล้อม ได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและใช้อย่างยั่งยืน
- 1.2 การจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและใช้อย่างประหยัด

2. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 5 ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี				
		2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565
2.1 ทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ สิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและใช้อย่างยั่งยืน	2.1.1 ร้อยละของพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น/ ร้อยละ 2	0.02	0.08	2	2	2	2	2
	2.1.2 ร้อยละของขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์/ ร้อยละ 30	N/A	38.04	44.84	30	30	30	30
	2.1.3 จำนวนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพในการจัดการภัยพิบัติ/ 40	20	25	29	32	38	40	40
2.2 การจัด การพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้อย่างประหยัด	2.2.1 ร้อยละของการใช้พลังงานลดลง/ร้อยละ 3	1.08	2.76	3	3	3	3	3
	2.2.2 การใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น/80 toe	N/A	N/A	20	20	20	20	20

3. กลยุทธ์

- 3.1 พัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ และสิ่งแวดล้อมในชุมชนรองรับการเกษตรการท่องเที่ยวและการพัฒนาจังหวัดโดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน
- 3.2 อนุรักษ์ ปกป้อง พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เติบโตความสมบูรณ์ในระบบนิเวศพื้นที่ป่า เขา ลำน้ำหลักและนิเวศทางทะเลจังหวัด
- 3.3 พัฒนาศักยภาพเครือข่ายในการจัดการภัยพิบัติ สาธารณภัยที่ยั่งยืน
- 3.4 ส่งเสริม สนับสนุน องค์กร และเสริมสร้างความสามารถในการพัฒนาสู่เมืองแห่งพลังงานทดแทน และการประหยัดพลังงาน

ประเด็นการพัฒนาที่ 4

การพัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้น่าอยู่ เข้มแข็ง ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

- 1.1 ประชาชนได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึงมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความสุข
- 1.2 การศึกษามีคุณภาพ ทัดเทียมกับค่ามาตรฐานการศึกษา
- 1.3 ชุมชนเข้มแข็งตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 5 ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี				
		2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565
2.1 ประชาชนได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึงมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความสุข	2.1.1 ดัชนีความมั่นคงของมนุษย์/95	80	80	80	85	90	95	95
2.2 การศึกษามีคุณภาพ ทัดเทียมกับค่ามาตรฐานการศึกษา	2.2.1 ค่าเฉลี่ยคะแนน O-net ม.3/60	35.82	34.64	40	45	50	55	60
	2.2.2 ปีการศึกษาเฉลี่ยของคนจังหวัดนครศรีธรรมราชสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานประเทศ/9.7	9.50	N/A	9.1	9.4	9.5	9.6	9.7
2.3 ชุมชนเข้มแข็งตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	2.3.1 ร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง/ร้อยละ 60	30	35	40	45	50	55	60

3. กลยุทธ์

- 3.1 พัฒนาคูณภาพการให้บริการทางสังคม และการเข้าถึงสวัสดิการพื้นฐานของประชาชนอย่างทั่วถึง เป็นธรรมและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- 3.2 ส่งเสริมสุขภาพของประชาชนให้มีสุขภาพดีถ้วนหน้าและมีความสุข
- 3.3 สร้างความปรองดองสมานฉันท์ เป็นธรรมแก่ประชาชน ชุมชน สังคม เป็น “นครที่น่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง”
- 3.4 ยกระดับคุณภาพการศึกษาทุกระดับให้ได้มาตรฐาน ให้เป็น “นครแห่งการเรียนรู้”
- 3.5 เสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง มั่งคั่ง ยั่งยืน สร้างงาน สร้างอาชีพตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 3.6 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยพื้นฐานเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5
การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

1. เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

1.1 สังคมปลอดภัยเสถียร

1.2 ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

2. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย ประเด็นการ พัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 5 ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี				
		2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565
2.1 สังคมปลอดภัยเสถียร	2.1.1 ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนเอาชนะปัญหาความปลอดภัยอย่างยั่งยืน/ร้อยละ 55	25	30	35	40	45	50	55
2.2 ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี	2.2.1 อัตราการลดลงของคดีอาชญากรรมทุกประเภท/ร้อยละ 95	80	80	80	85	90	95	95
	2.2.2 อัตราการลดการเกิดอุบัติเหตุ/ร้อยละ 95	75	75	75	80	85	90	95

3. กลยุทธ์

3.1 จัดให้มีการป้องกัน ปรามปราม สร้างความเข้มแข็งและพัฒนามวลชนเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน

3.2 พัฒนาสร้างระบบความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นการพัฒนาที่ 6

การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

1. เป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

1.1 ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีมีการสืบสานอย่างต่อเนื่อง

2. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย ประเด็นการ พัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 5 ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี				
		2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565
2.1 ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีมี การสืบสาน อย่างต่อเนื่อง	2.1 ระดับ ความสำเร็จของ การดำเนินงาน ศิลปวัฒนธรรม และประเพณี สืบสาน อย่างต่อเนื่อง/ ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5	*ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5

3. กลยุทธ์

3.1 พัฒนาระบบการจัดการวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ศิลปะ ภูมิปัญญาแผ่นดิน ให้มีความยั่งยืน สร้างคุณค่าเพิ่มแก่ชุมชนและจังหวัด

3.2 อนุรักษ์ พื้นฟู สืบสาน พัฒนาและเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม

* พิจารณาจากระดับความสำเร็จของการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ปลูกฝังให้ประชาชน รักศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น โดยเน้นกิจกรรมการสืบสาน สืบทอด ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของ ทุกองค์กรอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วม

ระดับคะแนน 1 จัดประชุมเพื่อรวบรวมกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปวัฒนธรรม กำหนด เป็นแผนปฏิบัติการด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณี และกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนของ ตัวชี้วัดผลสำเร็จต่างๆ

ระดับคะแนน 2 ดำเนินกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีได้ครบถ้วน ร้อยละ 100

ระดับคะแนน 3 มีรายงานสรุปผลการดำเนินงานแต่ละกิจกรรม/โครงการจากหน่วยงานที่ดำเนินการได้ ครบถ้วน

ระดับคะแนน 4 สรุปประเมินผลสำเร็จในภาพรวมของแผนปฏิบัติการฯ ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ได้อย่าง ชัดเจน พร้อมอภิปรายผล และปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะในภาพรวม

ระดับคะแนน 5 จัดประชุมสัมมนาผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และสามารถ

กำหนดแนวทางการสร้างความยั่งยืนด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี เพื่อเสนอผู้บริหาร กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดต่อไป

ประเด็นการพัฒนา

การวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาที่เชื่อมโยงกับกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศ 4 มิติ โดยใช้ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด

การวิเคราะห์สภาพการณ์การพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราชได้คำนึงถึงความเชื่อมโยงกับกรอบทิศทางการพัฒนาระดับประเทศ จึงได้นำข้อมูลจากตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำขึ้น มาพิจารณาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล/ข้อเท็จจริงของพื้นที่ เพื่อสะท้อนถึงสภาพการพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราชโดยเปรียบเทียบกับระดับค่ากลางของประเทศ และสามารถเชื่อมโยงสู่ประเด็นปัญหา/ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผลการวิเคราะห์สภาพการณ์จากตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปได้ดังนี้

1. ภาพรวมสภาพการณ์การพัฒนา

การพัฒนาในภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราชยังอยู่ในระดับต่ำกว่าระดับประเทศเล็กน้อย แต่ตัวชี้วัดหลายตัวปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อนหน้า ตัวชี้วัดภาพรวม (Composite Index) ของจังหวัดทั้งประเทศมีค่ากลางอยู่ที่ 31.27 ขณะที่ของจังหวัดนครศรีธรรมราชเท่ากับ 29.94 เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดทั้ง 4 มิติ พบว่ามีมิติการเติบโตทางเศรษฐกิจ และมิติการเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียว เป็นปัญหาสำคัญของจังหวัด เนื่องจากตัวชี้วัดบางตัวมีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ โดยเฉพาะอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในจังหวัด อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด อัตราการว่างงาน ปริมาณขยะในจังหวัด สัดส่วนปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อยานพาหนะต่อประชากร สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร ร้อยละของสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองคุณภาพ HA ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา ร้อยละครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้า อย่างไรก็ตามมิติการพัฒนาแบบทั่วถึงและมิติประสิทธิภาพของภาครัฐ ถึงแม้ว่าค่าภาพรวมจะสูงกว่าค่ากลางของประเทศแต่ก็ยังมีตัวชี้วัดบางตัวที่ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ได้แก่ ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน ร้อยละผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงาน อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากร

2. ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ

2.1) มิติการพัฒนาแบบทั่วถึง : ตัวชี้วัดในมิตินี้ ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน ของจังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ เนื่องจากขาดการติดตามและการบูรณาการความร่วมมือที่ดีในการจัดกิจกรรมลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และขยายโอกาสของที่ทำการปกครองจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด อย่างต่อเนื่อง สำหรับสัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศเล็กน้อย เป็นตัวเลขที่ไม่น่าเป็นห่วง ร้อยละผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงานต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ สาเหตุอาจเนื่องมาจากแรงงานในจังหวัดขาดความรู้ความเข้าใจในระบบประกันสังคมที่ถูกต้องและชัดเจน โดยจังหวัดจะให้ความรู้และสร้างแรงจูงใจให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบประกันสังคมและส่งเสริมอาชีพตามความต้องการของตลาด ในส่วนของอัตราส่วนของแพทย์ต่อประชากรต่ำกว่าค่ากลางของประเทศเล็กน้อย เป็นตัวเลขที่สามารถพัฒนาให้สูงขึ้น เนื่องจากจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีประชากรมาก แต่จังหวัดนครศรีธรรมราชมีสถาบันการศึกษาที่ผลิตบุคลากรทางด้านสุขภาพโดยตรง แต่อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยภายนอกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องที่จังหวัดไม่สามารถควบคุมได้ เช่น นโยบายการผลิตแพทย์ โควตาแพทย์ แต่ละพื้นที่ หรือโครงสร้างอัตราค่าจ้าง สำหรับในส่วนของการศึกษาทั้งจำนวนปี

การศึกษาเฉลี่ยและค่าเฉลี่ยคะแนน O-net ม.3 สูงกว่าค่ากลางของประเทศ เนื่องจากผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการศึกษา และมีสถานศึกษาครอบคลุมทุกระดับ และจังหวัดให้ความสำคัญกับการให้ความรู้ทางด้านวิชาการ การพัฒนาการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระ

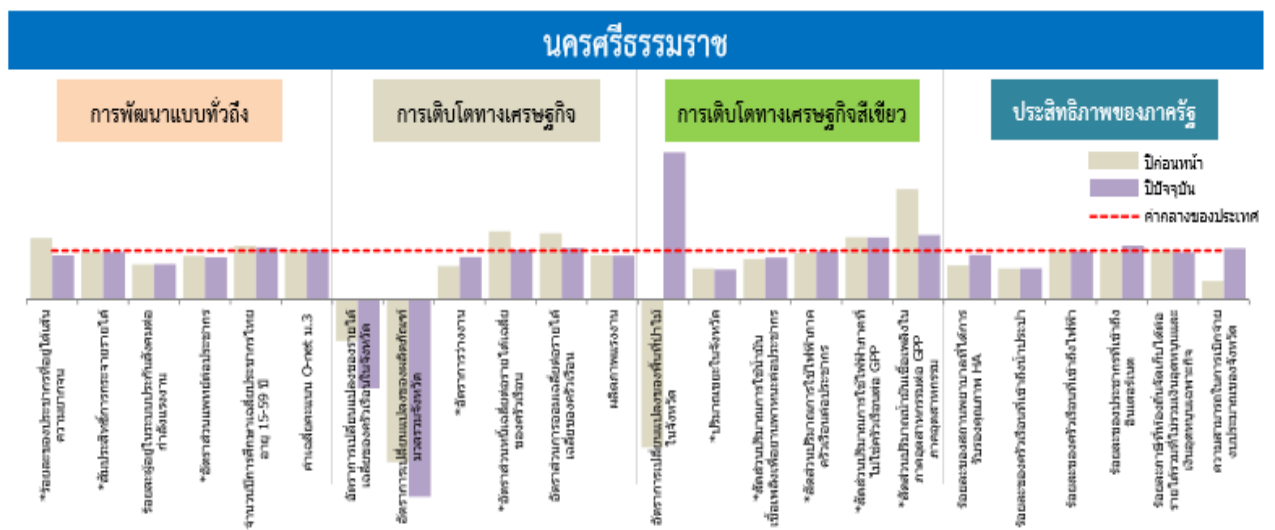
2.2) มิติการเติบโตทางเศรษฐกิจ : ตัวชี้วัดในมิตินี้ อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในจังหวัด และอัตราการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศมาก เนื่องจากจังหวัดนครศรีธรรมราชมีจำนวนประชากรมาก และรายได้มวลรวมของจังหวัดยังอยู่ที่ภาคธุรกิจ การค้า และเกษตรกรรมรายได้ใหญ่นั้น โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดอยู่ในภาคเกษตร และยังทำเกษตรดั้งเดิม ต้นทุนสูง ในส่วนของภาคเกษตรโดยเฉพาะการหดตัวของสาขาประมง สาเหตุหลักมาจากผลผลิตประมงทะเลหดตัว เนื่องจากปริมาณผลผลิตกึ่งลดลงจากปัญหาโรคตายด่วน ส่วนภาคนอกเกษตรเนื่องจากการหดตัวของสาขาเหมืองแร่ สาขาอสังหาริมทรัพย์ สาขาขนส่ง สาขาก่อสร้าง สาขาการไฟฟ้า แก๊ส และการประปา สำหรับอัตราการว่างงาน ที่ยังมีค่าต่ำกว่าค่ากลางของระดับประเทศเล็กน้อย ถือเป็นอัตราว่างงานปกติ เพราะจังหวัดนครศรีธรรมราชมีภาคแรงงานกว้าง สามารถรองรับแรงงานใหม่ที่เข้าสู่ตลาดแรงงานได้ อย่างไรก็ตามอัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนมีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศ แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ว่าเศรษฐกิจในภาพรวมของจังหวัดจะหดตัว แต่ประชากรในจังหวัดก็มีหนี้สินของครัวเรือนไม่มาก และมีการออมในครัวเรือนที่มีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศ เนื่องจากการส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับการลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัด สำหรับผลิตภาพแรงงานมีค่าต่ำกว่าค่ากลางประเทศเพียงเล็กน้อย ซึ่งหน่วยงานภาครัฐของจังหวัดนครศรีธรรมราชสามารถเข้าไปดูแลและให้ความรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตให้ตลาดแรงงานอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามสำหรับมิติการเติบโตทางเศรษฐกิจจังหวัดนครศรีธรรมราชจะให้ความสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า พัฒนาผู้ประกอบการ ขยายตลาดสินค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น

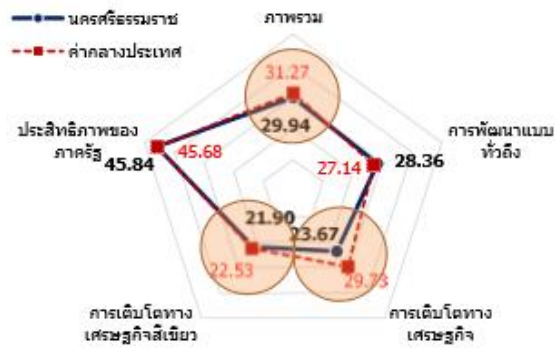
2.3) มิติการเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียว : ตัวชี้วัดในมิตินี้ จังหวัดนครศรีธรรมราชให้ความสำคัญโดยเฉพาะตัวชี้วัดอัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด ทำให้มีค่าที่สูงกว่าปีที่ผ่านมา และสูงกว่าค่ากลางของประเทศมาก และตัวชี้วัดปริมาณขยะในจังหวัด มีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ เนื่องจากประชากรในจังหวัดมาก ส่งผลให้ปริมาณขยะยังมีปริมาณมาก เนื่องจากการขยายตัวของเมือง การอพยพจากภาคชนบทหรือคนต่างถิ่นเข้ามาอยู่ในตัวเมืองจำนวนมาก การพัฒนาการท่องเที่ยวที่โตขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามจังหวัดนครศรีธรรมราชจะส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้ต่อเนื่อง และการบูรณาการการจัดการขยะของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป สำหรับสัดส่วนปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงยานพาหนะต่อประชากร และสัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร มีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ แสดงให้เห็นว่าประชากรในจังหวัดยังขาดการใช้พลังงานอย่างระมัดระวัง แต่อาจจะมีการประหยัดเรื่องประชากรแฝงเป็นปัจจัยส่งผลให้การใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้น จังหวัดจะได้ส่งเสริมและให้ความรู้ในการใช้พลังงานอย่างประหยัด และการใช้พลังงานทดแทน การใช้พลังงานเชื้อเพลิงและไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4) มิติประสิทธิภาพของภาครัฐ : ตัวชี้วัดในมิตินี้สะท้อนให้เห็นว่า ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา และร้อยละครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้า มีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ แสดงให้เห็นว่าความสามารถให้บริการสาธารณูปโภคของจังหวัดนครศรีธรรมราชอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง เนื่องจาก

บางพื้นที่อาจจะได้รับการสนับสนุนน้ำประปาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือใช้ประปาหมู่บ้าน ซึ่งไม่รวมข้อมูลสำหรับตัวชี้วัดนี้บางพื้นที่ที่มีข้อจำกัดของสภาพพื้นที่เป็นภูเขาสูงและชุมชนกระจายอยู่ห่างไกลเข้าถึงลำบาก จังหวัดจะได้หาแนวทางรูปแบบการจัดบริการอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐ โดยเฉพาะในส่วนของ การเข้าถึงไฟฟ้า จังหวัดนครศรีธรรมราชมีฐานแหล่งผลิตกระแสไฟฟ้าที่อำเภอขนอม สำหรับตัวชี้วัดของประชาชนที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต มีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศ เนื่องจากจังหวัดมีโครงข่ายโทรคมนาคมครอบคลุมทุกอำเภอทุกตำบล ตลอดจนมีสถาบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษาจำนวนมากที่มีโครงข่ายอินเทอร์เน็ตที่สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง สำหรับความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณของจังหวัด มีค่าสูงกว่าปีก่อนหน้ามาก และมีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศ เนื่องจากจังหวัดได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 จังหวัดได้กำชับส่วนราชการและมีการติดตามการใช้จ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่องและใกล้ชิดจึงทำให้ผลการเบิกจ่ายสูงเป็นลำดับต้นๆ ของภาคใต้และของประเทศ ซึ่งจังหวัดจะได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในปีงบประมาณต่อไป

จากผลการวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาดังกล่าวข้างต้น จังหวัดนครศรีธรรมราชจะให้ความสำคัญกับการ สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรเพื่อพัฒนาอาชีพและสร้างรายได้ที่มั่นคง ยกย่องระดับรายได้จากการท่องเที่ยวให้เติบโต ต่อเนื่อง สนับสนุนและส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน สร้างแรงจูงใจให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบประกันสังคม ส่งเสริมการบริการทางสาธารณสุขขั้นปฐมภูมิ ส่งเสริม การใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต และพัฒนาการตรวจรับรองคุณภาพสถานพยาบาล ปลุกจิตสำนึกในการลดปริมาณขยะ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการ กำจัดขยะ และขยายเขตบริการน้ำประปาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

ข้อมูลประกอบกราฟตัวชี้วัดการพัฒนา จังหวัดนครศรีธรรมราช

จังหวัด	ภาพรวม	การพัฒนาแบบทั่วถึง	การเติบโตทางเศรษฐกิจ	การเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียว	ประสิทธิภาพของภาครัฐ	
ปีปัจจุบัน	นครศรีธรรมราช	29.94	28.36	23.67	21.90	45.84
	ค่ากลางของประเทศ	31.27	27.14	29.73	22.53	45.68
ปีก่อนหน้า	นครศรีธรรมราช	24.71	22.74	22.62	29.01	24.48
	ค่ากลางของประเทศ	31.63	20.85	28.14	33.43	44.08

มิติการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ประเทศ		นครศรีธรรมราช		หน่วย
		ปีก่อนหน้า	ปีปัจจุบัน	ปีก่อนหน้า	ปีปัจจุบัน	
การพัฒนาแบบทั่วถึง	ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน*	12.49	10.43	9.91	11.53	ร้อยละ
	สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้*	0.411	0.411	0.420	0.420	-
	ร้อยละผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงาน	18.00	18.76	13.02	13.59	ร้อยละ
	อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากร*	3,262	2,980	3,637	3,449	คน/แพทย์
	จำนวนมีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทยอายุ 15-59 ปี	8.68	8.90	9.54	9.50	ปี
การเติบโตทางเศรษฐกิจ	ค่าเฉลี่ยคะแนน O-net ม.3	32.30	34.95	32.80	36.01	คะแนน
	อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในจังหวัด	4.98	1.75	- 4.16	- 4.28	ร้อยละ
	อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	0.26	- 0.41	- 1.62	- 3.36	ร้อยละ
	อัตราการว่างงาน*	0.68	0.75	1.00	0.85	ร้อยละ
	อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน*	6.27	6.67	4.50	6.55	เท่า
การเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียว	อัตราส่วนการออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน	21.84	19.97	29.53	21.08	ร้อยละ
	ผลิตภัณฑ์แรงงาน	95,581	110,895	86,823	99,757	บาท/คน
	อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าในจังหวัด	- 3.32	0.01	- 19.62	2.00	ร้อยละ
	ปริมาณขยะในจังหวัด*	252,449	247,105	395,945	400,405	ตัน
	สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร*	266	284	320	331	ลิตร/คน
ประสิทธิภาพของภาครัฐ	สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคที่ไม่ใช่ครัวเรือนต่อ GPP*	6,915	7,289	5,435	5,742	กิโลวัตต์-ชั่วโมง/ล้านบาท
	สัดส่วนปริมาณน้ำดื่มเชื้อเพลิงในภาคอุตสาหกรรมต่อ GPP ภาคอุตสาหกรรม*	276	178	122	135	ลิตร/ล้านบาท
	ร้อยละของสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองคุณภาพ HA	60.00	74.76	42.11	68.42	ร้อยละ
	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา	15.57	15.77	9.93	10.15	ร้อยละ
	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้า	88.16	88.41	88.07	87.83	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของภาครัฐ	ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต	28.30	32.73	27.53	36.07	ร้อยละ
	ร้อยละภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้ต่อรายได้รวมที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	12.13	12.19	12.04	11.81	ร้อยละ
	ความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณของจังหวัด	75.51	92.11	28.89	96.51	ร้อยละ

หมายเหตุ : ตัวชี้วัดที่มีเครื่องหมาย * คือ ตัวชี้วัดที่มีการหักล้างข้อมูล

ภาคใต้ 3

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ.2561-2564) (ฉบับทบทวน) เป็นการดำเนินการในลักษณะการพัฒนาที่ต่อเนื่อง โดยการดำเนินการในครั้งนี้จังหวัดนครศรีธรรมราชได้ระดมความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน เพื่อทำการวิเคราะห์ผลของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ผ่านมา พร้อมทั้งการประเมินสภาพการณ์ของบริบทพื้นที่ของจังหวัด และการวิเคราะห์สถานการณ์ของการพัฒนาประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อจะกำหนดจุดยืนการพัฒนาให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และจัดทำทิศทางการดำเนินงานทางยุทธศาสตร์ให้มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การประเมินศักยภาพทางยุทธศาสตร์ เป็นการนำเครื่องมือทางการบริหาร SWOT Analysis มาใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบวกจากภายในคือจุดแข็ง (Strength) และปัจจัยด้านบวกที่เป็นโอกาสจากภายนอก ที่ส่งเสริมให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (Opportunity) รวมทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยในด้านลบทั้งที่เป็นจุดอ่อนภายใน (Weakness) และอุปสรรคจากภายนอกที่คุกคาม (Threat) โดยจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้เชิญหน่วยงานส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษา ภาคเอกชนภาคประชาชน นักวิชาการอิสระเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อประเมินศักยภาพของจังหวัด ในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตเพื่อกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด โดยวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมจากจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม (SWOT Analysis) ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

จุดแข็งภายในจังหวัดที่เป็นอยู่และส่งผลให้เกิดการพัฒนาไปสู่วิสัยทัศน์ตามที่กำหนดไว้ ประกอบด้วยจุดแข็ง ดังนี้

S1 ลักษณะภูมิประเทศ มีความอุดมสมบูรณ์ ของทรัพยากรทางธรรมชาติทั้งป่าเขา มีแม่น้ำหลัก ลำน้ำย่อยทั่วทั้งจังหวัด และมีชายฝั่งทะเลที่ยาว มีทรัพยากรทางทะเล มีป่าพรุ ป่าชายเลน พื้นที่ชุ่มน้ำที่เป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ มีสภาพพื้นที่ที่เอื้อต่อการผลิตทางการเกษตรทั้งด้านพืช ด้านปศุสัตว์ ด้านประมง โดยเฉพาะทางการเกษตรกรรม บริเวณลุ่มน้ำปากพนัง และสาขาบริเวณที่ราบมีพื้นที่มากกว่า ๕๐๐,๐๐๐ ไร่ มีโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ดำเนินการโดยกรมชลประทานและแม่น้ำปากพนัง เป็นที่ตั้งของท่าเทียบเรือประมงจังหวัดนครศรีธรรมราช และเป็นเส้นทางขนส่งทางน้ำที่สำคัญ

S2 มีความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ พุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ที่เป็นอัตลักษณ์เชิงวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ภูเขา น้ำตก หาดทรายชายทะเล การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิตชุมชน และการท่องเที่ยวศูนย์เรียนรู้ มีแหล่งอากาศดีระดับโลกที่ลานสกาที่มีคุณภาพอากาศและเสียง มีค่า AQI ระหว่าง ๑๗ – ๔๙ ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมากเมื่อเปรียบเทียบกับตัวเลขพื้นที่อื่นของประเทศไทยจังหวัดนครศรีธรรมราช และเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ “THE BEST OZONE IN THAILAND” และต้นน้ำตาปีในเขตตำบลยางค้อม อำเภอพิปูนตามข้อมูลของกรมควบคุมมลพิษทางน้ำ ต้นน้ำตาปีสะอาดที่สุดในประเทศไทย รวมทั้งจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเมืองที่มีเสน่ห์น่าไปเยือนมากเมืองหนึ่ง นอกจากจะมีป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์และ สวยงาม เช่น เขาหลวง หรือชุมชนพัฒนาตัวอย่างที่บ้านคีรีวง แล้วเมืองนครยังเป็นแหล่งศิลปวัฒนธรรม มีทั้งหนังตะลุง มโนราห์ที่แฝงไว้ด้วยคติธรรม เป็นเมืองพุทธในแดนใต้ วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร มรดกทางวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์มายาวนานกว่า ๑๘๐๐ ปี จังหวัดนครศรีธรรมราชซึ่งเต็มไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวทั้งด้านศิลปวัฒนธรรม โบราณสถานและแหล่งธรรมชาติยิ่งใหญ่ของภาคใต้ก็เป็นหนึ่งในเจ้าของรางวัลกินรี (Tourism Awards) ด้านแหล่งท่องเที่ยว รางวัลสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยว บุคลากรได้รับรางวัลมัคคุเทศก์

S3 เป็นแหล่งศูนย์กลางทางการศึกษา พระพุทธศาสนา อารยธรรม มีพระบรมธาตุที่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ และมีประเพณีวัฒนธรรม มีภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน มีปราชญ์ชาวบ้านมีหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการเรียนรู้ระดับประเทศ ที่หลากหลายและเป็นต้นแบบที่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในจังหวัดและต่างจังหวัด มีเครือข่ายชุมชนเข้มแข็งและเป็นศูนย์เรียนรู้ ทุกอำเภอเป็นพื้นที่แหล่งเรียนรู้

S4 เป็นแหล่งเชื่อมโยงการพัฒนาาระบบ Logistic ให้เป็นศูนย์กลางของภาคใต้ ที่เชื่อมโยงกับภาคใต้ตอนบน ฝั่งอันดามัน และภาคใต้ตอนล่าง และมีการคมนาคมทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ

S5 จำนวนปีการศึกษาของประชาชนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการศึกษา และมีสถาบันการศึกษาครอบคลุมทุกระดับ มีมหาวิทยาลัยในพื้นที่ที่จัดการเรียนการสอนในทุกระดับ

S6 สถานบริการสุขภาพมีคุณภาพมาตรฐานตามที่กำหนดและครอบคลุมทุกพื้นที่

S7 สินค้าเกษตรมีความหลากหลาย มีพื้นที่เฉพาะของจังหวัด ซึ่งเหมาะสมในการผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพ เช่น การผลิตมังคุด เงาะ ทุเรียนนอกฤดู ในพื้นที่อำเภอชะอวด อำเภอนบพิตำ อำเภอพรหมคีรี อำเภอลานสกา อำเภอจุฬาภรณ์ อำเภอร่อนพิบูลย์ อำเภอท่าศาลา การผลิตส้มโอ ในพื้นที่อำเภอปากพนัง อำเภอขนอม การผลิตข้าวไข่แดง ในพื้นที่อำเภอหัวไทร มีตลาดกลางผลผลิตทางการเกษตร และมีผลผลิตทางการเกษตร และการค้า สร้างงานอาชีพหลักแก่ประชาชนคือ การทำสวนยางพารา ปาล์มน้ำมัน ทำนา การปลูกผลไม้ ทำสวนมะพร้าว การประมง และการเลี้ยงสัตว์

S8 เป็นจังหวัดใหญ่อยู่ใจกลางภาคใต้ มีฐานการผลิตทางการเกษตรที่หลากหลาย มีตลาดกลางสินค้าเกษตรที่ใหญ่ที่สุดของภาคใต้ เช่น ตลาดกลางยางพารา ตลาดกลางหัวอิฐ ลักษณะภูมิประเทศอุดมสมบูรณ์ เอื้อต่อการผลิตทางการเกษตร ทั้งด้านพืช ปศุสัตว์ ประมง โดยเฉพาะ ข้าว มังคุด ทุเรียน พืชผัก โคเนื้อ และมีผลผลิตที่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด

S9 เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 225 กม. ที่ประกอบด้วยหาดทราย ป่าชายเลน และมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทางทะเล เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา ที่เป็นแหล่งอาหารทางทะเล และมีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ มีพื้นที่ต้นน้ำ มีพื้นที่ป่าพรุที่เป็นแหล่งรับน้ำที่รองรับการประกอบอาชีพทางการเกษตรการประมง และธุรกิจการท่องเที่ยว

S10 เป็นจังหวัดที่มีภูมิปัญญาหลากหลาย สามารถสร้างมีผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาที่มีชื่อเสียง สร้างงาน อาชีพ และรายได้ให้แก่ชุมชน ประชาชน เช่น อาหารสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์เครื่องดนตรีเงิน ผ้ายกเมืองนคร เครื่องจักสานย่านลิเภา ผลิตภัณฑ์จากกระจูด ผ้ามัดย้อม ขนมะพร้าว ผลิตภัณฑ์จากยางพารา

S11 มีแหล่งพลังงานจากธรรมชาติทั้งก๊าซ ลม แสงอาทิตย์ และพลังงานจากชีวมวล มีผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นต้นทุนทางพลังงานที่เพียงพอ

S12 มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากภาคการเกษตรที่รองรับผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัด และมีอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ที่เป็นแหล่งสร้างงานอาชีพ รายได้ให้กับจังหวัด

จุดอ่อน (Weaknesses)

จุดอ่อนภายในจังหวัดที่เป็นอยู่และส่งผลให้ไม่เกิดการพัฒนาไปสู่วิสัยทัศน์ตามที่กำหนดไว้ ประกอบด้วยจุดอ่อน ดังนี้

W1 เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ไม่มีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง จึงไม่สามารถวางแผนการผลิตที่เชื่อมโยงตลาดโลก และเกษตรกรยังขาดความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการผลิต การเพิ่มมูลค่า การแปรรูปผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ยังขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร

W2 ปริมาณขยะในจังหวัดมีปริมาณเพิ่มสูงมากขึ้น ขาดการจัดการที่เป็นระบบ และมีมาตรฐาน และมีปัญหาจากการลดลงและเสื่อมโทรมของพื้นที่ป่าไม้ พื้นที่แหล่งต้นน้ำจากการขยายพื้นที่การเกษตรโดยเฉพาะยางพารา และปาล์มน้ำมัน

W3 การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ยังไม่ได้มาตรฐาน ขาดการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขาดการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการพัฒนาแรงงานคุณภาพไม่ต่อเนื่อง แรงงานยังไม่สามารถรองรับการท่องเที่ยวในกลุ่มที่มีกำลังซื้อ

W4 จังหวัดมีปัญหายาเสพติดในอัตราสูงเฉลี่ยในแต่ละปี โดยเฉพาะในเยาวชนและมีคดีอาชญากรรม ปัญหาสังคม ส่งผลในเรื่องความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

W5 การชำระค่าของถนน ทำให้การคมนาคมสัญจรไม่ได้รับความสะดวก โดยเฉพาะในเส้นทางหลัก และการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคม ยังไม่ครอบคลุมอย่างเป็นระบบ

W6 การเพิ่มมูลค่าผลผลิตจากภาคการเกษตร ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันได้กับตลาดภายนอกประเทศ และขาดการบริหารจัดการผลผลิตทางการเกษตรอย่างครบวงจรที่เชื่อมโยงกับการผลิตเพื่อการแปรรูปในรูปแบบเกษตรอุตสาหกรรม

W7 การพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมยังไม่มีคุณภาพการจัดการกระบวนการผลิต เทคโนโลยีที่ใช้ในกระบวนการผลิต ประชาชนในชุมชนไม่เชื่อมั่นในการประกอบกิจการอุตสาหกรรม อีกทั้งในการพัฒนาอุตสาหกรรมขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือในอุตสาหกรรม และส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขั้นปฐมภูมิมีมูลค่าเพิ่มน้อย ไม่มีความทันสมัย ต้นทุนการผลิตสูง

W8 สภาพภูมิประเทศของจังหวัดประกอบด้วยแนวเทือกเขาจากทิศเหนือจรดทิศใต้ โดยมีแหล่งน้ำจะไหลลงสู่ทะเลฝั่งตะวันออก ซึ่งจะมีความเสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติ โดยเฉพาะอุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลาก ดินโคลนถล่ม การกัดเซาะของชายฝั่ง และภาวะภัยแล้ง

W9 สถาบันครอบครัวอ่อนแอ ส่งผลให้เยาวชนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

โอกาส (Opportunities)

โอกาสจากภายนอกจังหวัดที่เป็นอยู่และส่งเสริมให้ เกิดการพัฒนาไปสู่วิสัยทัศน์ตามที่กำหนดไว้ ประกอบด้วยโอกาส ดังนี้

O1 พระบรมธาตุเจดีย์ วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารได้รับการส่งเสริมและผลักดันให้ประกาศขึ้นบัญชีเบื้องต้นเป็นมรดกโลก เป็นโอกาสในการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ และพระพุทธศาสนา

O2 การเชื่อมโยงศูนย์กระจายสินค้า Modern Trade การเชื่อมโยง การค้า การลงทุนและการพัฒนาร่วมกับพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง ในการเป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้า (โลจิสติกส์) อยู่ในกลุ่ม IMT-GT และการเชื่อมโยงการค้ากับฝั่งอันดามัน และชายแดนภาคใต้สู่อาเซียนตอนใต้

O3 การเปิดประชาคมอาเซียน ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าจังหวัดนครศรีธรรมราชมากขึ้น และสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับฝั่งอันดามัน และกลุ่มจังหวัดอ่าวไทย โดยเฉพาะการท่องเที่ยวทางทะเล นิเวศป่าเขา และการท่องเที่ยวเชิงศาสนา วัฒนธรรม

O4 การเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการท่องเที่ยวอัตลักษณ์เชิงวัฒนธรรมท้องถิ่นภูมิปัญญา เป็นโอกาสทางการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม

○5 ความนิยม ความตื่นตัวในธุรกิจสร้างสรรค์จากผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญาทางการเกษตร และตลาดทั้งในและต่างประเทศ นิยมผลไม้ไทย (ทั้งตลาดจีน เยอรมัน ญี่ปุ่น เวียดนาม ฯลฯ) ภาครัฐให้การส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมเกษตร

○6 นโยบายรัฐบาลที่กำหนดชัดเจนในเรื่องยาเสพติด ผู้สูงอายุ การพัฒนาบทบาทสตรี การเพิ่มโอกาสการเข้าถึงแหล่งทุน เพิ่มรายได้ การพัฒนาฝีมือแรงงานและการศึกษา เอื้อต่อการกำหนด ทิศทางพัฒนาของจังหวัด

○7 รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวกระจายสู่ภูมิภาค และกลุ่มความร่วมมือระหว่าง ประเทศ

○8 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นโยบายรัฐบาล แผนชาติและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กำหนดแนวทางการพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ มีแผนรวมโครงการทางรถไฟรางคู่จาก สุราษฎร์ธานี - สงขลา ปี 2561-2564 มีแผนงานสำรวจ ออกแบบ รายละเอียดโครงการท่าเรือน้ำลึก กั้นตั้ง การพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้-ทุ่งสงอยู่ในแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย (IMT-GT)

○9 รัฐบาลมีนโยบายในด้านการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุล ด้านการอนุรักษ์ ทั้งการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ให้ความสำคัญกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อ รองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

○10 ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถนำมาใช้ในการต่อยอดผลผลิต การค้า ของจังหวัด เชื่อมโยงกับนานาชาติ และการนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้ ประกอบกับนโยบาย รัฐบาล การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรม

○11 ความต้องการทางการพัฒนา การเติบโต ความต้องการทางพลังงานของประเทศ และ ของโลก เน้นให้ความสำคัญกับการรักษาสิ่งแวดล้อม

ภัยคุกคาม (Threats)

อุปสรรคจากภายนอกจังหวัดที่เป็นอยู่และคุกคามให้ ไม่เกิดการพัฒนาไปสู่วิสัยทัศน์ตามที่กำหนดไว้ ประกอบด้วยอุปสรรค ดังนี้

T1 ปัญหาขาดแคลนแรงงานภายในประเทศ ขาดแคลนแรงงานทักษะฝีมือ ประกอบกับ การขยายตัวของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาในพื้นที่มากขึ้น มีผลให้เกิดปัญหาทางสังคม เช่น อาชญากรรม ยา เสพติด โรคอุบัติใหม่ การแก่งแย่งพื้นที่ทำมาหากิน การบุกรุกพื้นที่

T2 ปัญหาความผันผวนทางเศรษฐกิจและการขาดเสถียรภาพทางการเมือง ส่งผลต่อการ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประเทศ ความต่อเนื่องของนโยบายภาครัฐ และการตัดสินใจต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยว

T3 ภาวะเศรษฐกิจโลกตกต่ำทำให้กระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรโดยเฉพาะยางพารา และผลผลิตทางการประมง

T4 ภัยธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ทำให้พืชผลทางการเกษตรได้รับ ผลกระทบ เกิดการกัดเซาะและพังทลายของชายฝั่ง ปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ ปัญหาการลดลงและเสื่อมโทรมของพื้นที่ป่าไม้ อุทกภัย วาตภัย ดินถล่ม และการลดลงของทรัพยากรสัตว์น้ำ

T5 การแพร่กระจายของปัญหาทางสังคม ปัญหายาเสพติด จากพื้นที่อื่นๆ และการเข้าสู่สังคมสูงอายุ ทำให้ผลิตภาพทางแรงงานลดลง วัยแรงงานต้องมีความรับผิดชอบในรายได้ และการเลี้ยงดูผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น

T6 การเป็นเส้นทางเชื่อมโยงกับฝั่งตอนใต้ และเชื่อมสู่ฝั่งอันดามัน ทำให้มีการคมนาคมสัญจรในพื้นที่สูง มีอุบัติเหตุ และการชำรุดเสียหายของถนนหนทาง

T7 ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเปลี่ยนแปลงของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่เหมาะสม และการเข้ามาของวัฒนธรรมภายนอกจากตะวันตก ทำลายสิ่งที่ดีงามของวัฒนธรรมของจังหวัด

T8 การเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายของการพัฒนาระดับประเทศ ทำให้ทิศทางการพัฒนาจังหวัดไม่มีความต่อเนื่อง และการลดลงของงบประมาณแผ่นดิน เพื่อการนำไปใช้ในการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ทำให้โครงการขนาดใหญ่จังหวัดไม่ได้รับการพัฒนา

T9 การเกิดปัญหาความไม่มั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการก่อการร้ายที่มีมากขึ้น กระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว และนักลงทุน

T10 การผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด ไม่มีความแตกต่างกับประเทศในภูมิภาค ทำให้เสียเปรียบในการแข่งขัน เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูง

T11 ปัญหาจากการขึ้นบัญชีของประเทศอเมริกา กระทบต่อการทำประมง และอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงจากการประมงของจังหวัด

ทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWs Matrix)

ทิศทางเชิงรุก (SO)

1. เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมให้จังหวัด เป็นจุดหมายปลายทางของชาวพุทธ และนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศอาเซียน โดยให้การได้รับประกาศขึ้นบัญชีเป็นมรดกโลกของพระบรมธาตุประเพณี วัฒนธรรม เป็นสื่อกลาง โดยการขับเคลื่อนภายใต้นโยบายของรัฐบาล

2. เพิ่มศักยภาพให้จังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่น่าเที่ยว โดยใช้แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามโดดเด่น เชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับพื้นที่ใกล้เคียง

3. เพิ่มศักยภาพให้เป็นเมืองน่าอยู่น่าเที่ยวด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่มและต่อยอดภูมิปัญญาอัตลักษณ์เชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น วิถีชีวิตให้เป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สามารถตอบสนองกับความต้องการของตลาดทุกระดับด้วยกลไกการส่งเสริมการท่องเที่ยวกระจายสู่ภูมิภาค

4. พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้ได้มาตรฐานสากล ส่งเสริมระบบการศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล รองรับการค้าการลงทุน

5. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล) และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง โดยใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Technology) เป็นฐานเศรษฐกิจของจังหวัด รองรับการพัฒนาภาคใต้และประเทศ พร้อมการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางอุตสาหกรรมเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าและยกระดับผลิตภาพทางการผลิตของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

6. เพิ่มศักยภาพการผลิต มาตรฐานเชิงอุตสาหกรรม นวัตกรรม แปรรูป (โคขุน มังคุดผง) เชื่อมโยงตลาดจัดมหกรรมส่งเสริมตลาด e-market, Road Show เชื่อมโยง Logistic สร้างแบรนด์สินค้า (ศูนย์กระจายสินค้าทุ้งสง) เพื่อมูลค่าสินค้าเกษตรเกิดรายได้มวลรวมของจังหวัดสูงขึ้น

7.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาค พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ และแผนดำเนินงานของ IMT-GT กำหนดให้จังหวัดนครศรีธรรมราช (ทุ่งสง) เป็นศูนย์กระจายสินค้าระบบรางเชื่อมโยงการขนส่งทางเรือ (ท่าเรือปีนัง และ กันตัง) สามารถรองรับการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

ทิศทางเชิงป้องกัน (ST)

1. เพิ่มขีดความสามารถในการเฝ้าระวังรับมือกับปัญหาภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศที่ส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวทาง ศาสนา วัฒนธรรม ธรรมชาติ วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสินค้าของทางท่องเที่ยวให้สามารถรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างชาติตลอดทั้งปี และส่งเสริมภาพลักษณ์ นคร น่าอยู่ น่าเที่ยว
2. ปรับปรุงระบบการผลิตให้ได้มาตรฐานฟาร์ม ลดผลกระทบจากโรคระบาดภัยพิบัติ ทำให้ผู้บริโภคมีสินค้าดีและปลอดภัยในการบริโภค เพื่อให้สินค้าเกษตรเกิดความมั่นคงทางอาหาร และสามารถส่งออกผลผลิต สร้างรายได้ให้จังหวัดอย่างต่อเนื่อง
3. ส่งเสริมการนำหลักธรรมทางศาสนาใช้ในการเสริมสร้างความสงบเรียบร้อย และการสร้างสังคมสันติสุข สนับสนุนประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามเพื่อให้เป็นเอกลักษณ์เมืองนครและนำไปสู่การปฏิบัติ
4. พัฒนาขีดความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ให้แก่บุคลากรในหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านความความมั่นคงของจังหวัด ในการป้องกันการเข้าถึงข้อมูลด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยของจังหวัด
5. ฝึกละความเข้มแข็งชุมชน ในการเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของป่าต้นน้ำ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เพื่อรักษาฐานทรัพยากรของจังหวัดให้เป็นฐานทางการเกษตร และการท่องเที่ยว

ทิศทางเชิงแก้ไข (WO)

- 1.เพิ่มขีดความสามารถในการจัดการและรองรับทางแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน พร้อมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยวทุกระดับให้ได้มาตรฐาน และดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์เชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยกลไกระดับประเทศและการเรียนรู้ทุกความสำคัญ
- 2.ร่วมสร้าง นคร น่าอยู่น่าเที่ยว เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้นด้วยกลไกระดับประเทศในการจัดการปัญหาเสพติด พัฒนาฝีมือแรงงานและรายได้กลุ่มท่องเที่ยว
- 3.การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีทักษะความรู้ในด้านการค้าการลงทุน ขยายช่องทางการจราจรรองรับการค้าการลงทุนสร้างศูนย์บริการขนส่ง (Bus Terminal)
- 4.สร้างความเชื่อมั่นของเกษตรกร ต่อการทำมาตรฐาน และเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร เพื่อสร้างฐานรายได้ของจังหวัด และจับคู่เจรจาธุรกิจ (เกษตรกรกับพ่อค้าที่ตัวแทนส่งออก มารับผลผลิตในท้องถิ่น)
- 5.สร้างความเชื่อมั่นของชุมชน โดยใช้เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทางด้านนวัตกรรมและอุตสาหกรรม ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและชุมชน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี

นวัตกรรม และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่เหมาะสมและทันสมัย ทดแทนแรงงานในอุตสาหกรรมพร้อมการสนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตร และสร้างฐานรายได้ของจังหวัด

6.ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรให้มีความรู้และทักษะในการประกอบการอุตสาหกรรมสมัยใหม่ (Modern Industry)

7.การเชื่อมโยงระบบการคมนาคมขนส่งภายในจังหวัดและเชื่อมระหว่างจังหวัด พัฒนาระบบ โลจิสติกส์โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยง/บูรณาการทุกระบบให้สมบูรณ์ เพื่รองรับการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว ภายในประเทศและอาเซียน

8.สร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชนและนักท่องเที่ยวโดยใช้กลไกชุมชนเข้มแข็ง การจัดทำสื่อ นครปลอดภัย อุณหภูมิ ๒๔ ชม. ควบคุมบูรณาการในการประชาสัมพันธ์กับการท่องเที่ยว เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติในพื้นที่ของจังหวัด

ทิศทางเชิงรับ (WT)

1. สนับสนุนให้เกษตรกรมีความเป็นมืออาชีพ (Smart Farmers) ในระบบการผลิตที่ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างความมั่นใจในคุณภาพ และความปลอดภัยของผลผลิตทางการเกษตรของผู้บริโภคในประเทศ และต่างประเทศทำให้เกิดรายได้ที่มั่นคงและยั่งยืน

2. สร้างการมีส่วนร่วมในการกำหนดเขตพื้นที่ (Zoning) อุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อลดกระแสการต่อต้านของชุมชน

3. จัดลำดับความสำคัญ พร้อมการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมในพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติซ้ำซาก น้ำท่วมซ้ำซาก พื้นที่ดินถล่มทุกปีทำให้กระทบต่อการขนส่งผลิตผลทางการเกษตร และการท่องเที่ยว เน้นการสร้างแผนรับความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ

➤ 1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“องค์กรหลักในการพัฒนา ยึดหลักธรรมาภิบาล และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจ

พันธกิจ

1. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้มีองค์ความรู้ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมการสร้างเครือข่ายเกษตรกร

2. พัฒนาอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน และความต้องการของตลาดวิสาหกิจชุมชน สนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าการผลิตด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ฯลฯ

3. ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรทั้งที่เป็นอาหาร มิใช่อาหาร และพลังงานทดแทน

4. สนับสนุนการจัดรูปที่ดินเพื่อการพัฒนาชุมชนเมืองและชนบท
5. จัดให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึงและ

เพียงพอ

6. พัฒนาทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยว บุคลากร ภาคการตลาด ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัด

7. ส่งเสริมการลงทุน การพาณิชย์ และพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

8. ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยพัฒนาที่ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นกับองค์ความรู้ใหม่ สนับสนุน การวิจัยและพัฒนาความร่วมมือระหว่างนักวิชาการและชุมชน โดยให้ความสำคัญกับความสอดคล้องกับความต้องการ ภาคเศรษฐกิจชุมชน

9. พัฒนาความเชื่อมโยงของระบบตลาด ระบบขนส่งและระบบโลจิสติกส์

เป้าหมายการพัฒนา

1. รายได้ของชุมชนเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 10 ต่อปี
2. ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างเป็นธรรม ที่ดินมีคุณค่าและได้รับประโยชน์มากขึ้น
3. จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเมืองน่าท่องเที่ยวติดอันดับของภาคใต้
4. เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมกับศักยภาพของจังหวัด โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มมูลค่า การค้าการลงทุนของจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน พันธกิจ

1. พัฒนาพื้นที่ป่าและระบบนิเวศให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
2. ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ต้นน้ำและลุ่มน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้มีระบบช่วยตัดสินใจในการบริหารจัดการน้ำ ระบบพยากรณ์และเตือนภัยน้ำแล้งและน้ำท่วม รวมทั้งส่งเสริมให้มีระบบ การจัดการน้ำเสีย
3. ส่งเสริมให้มีมาตรการควบคุมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในชุมชนให้อยู่ในขีดความสามารถการรับรองของระบบนิเวศ
4. ส่งเสริมการดำรงชีวิตตามวิถีไทย เพื่อปลูกฝังค่านิยมการบริโภค อย่างพอเพียงและยั่งยืน การสร้างเครือข่ายชุมชน เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน
5. ส่งเสริมให้ชุมชน หมู่บ้านมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษและควบคุมกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและประชาชน เสริมสร้างประสิทธิภาพของกลไกการจัดการขยะชุมชน ขยะอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ ขยะติดเชื้อ ส่งเสริมให้มีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการลดและคัดแยกขยะ ในแหล่งกำเนิด สนับสนุนการสร้างธุรกิจจากขยะรีไซเคิล และสนับสนุนให้มีระบบเก็บขนและกำจัดขยะแบบรวมศูนย์
6. เสริมสร้างประสิทธิภาพในการกำจัด บำบัดมลพิษ ทั้งด้านวิชาการ บุคลากร และสร้างจิตสำนึกของชุมชนในการมีส่วนร่วมติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวัง แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม
7. ส่งเสริมสนับสนุนครัวเรือน ชุมชน ใช้พลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก พลังงานสะอาด
8. สนับสนุนส่งเสริมการรังวัดและจัดทำแผนที่ เพื่อแสดงแนวเขตที่ดินของรัฐ

9. ผลักดันให้มีระบบคุ้มครองสิทธิชุมชนและการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรม อนุรักษ์ฟื้นฟู ความหลากหลายของพันธุกรรมท้องถิ่น เพื่อรักษา ปกป้องระบบนิเวศน์ที่เชื่อมโยงวิถีชีวิตและ วัฒนธรรมชุมชน

เป้าหมายการพัฒนา

1. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลเชิงนิเวศน์อย่างยั่งยืน ประชาชนมีการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขภายใต้คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี
2. ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. คริวเรือน ชุมชน มีทางเลือกในการใช้พลังงาน และมีพลังงานใช้อย่างเพียงพอ
4. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

พันธกิจ

1. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กรภาคประชาสังคมให้มีศักยภาพเพื่อรองรับการพัฒนาในทุกด้าน
2. พัฒนาคุณภาพการศึกษา กระบวนการเรียนรู้คู่คุณธรรม จริยธรรม จัดการศึกษาทั้งในและ นอกกระบบ สนับสนุนการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ส่งเสริมให้เยาวชน ประชาชน ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงสร้างสรรค์อย่างฉลาดเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้
3. สนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาให้กับพื้นที่การศึกษาที่ขาดแคลน
4. พัฒนาศูนย์สุขภาพทางกายและสุขภาพจิต ส่งเสริมการบริหารจัดการแพทย์แผนไทย (แพทย์ทางเลือก) ทั้งในระดับชุมชน และ สถานพยาบาล
5. ป้องกัน ควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพื่อลดจำนวนผู้เสพยา และผู้เกี่ยวข้องให้น้อยลง
6. ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรงและป้องกันการเกิดโรคไม่ติดต่อ เฝ้าระวังป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่
7. ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบเรียบร้อยและการบรรเทาสาธารณภัย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
8. พัฒนาการกีฬา เสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬา จัดหาสถานที่จัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง
9. ส่งเสริม ทำนุบำรุง รักษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนา ฟื้นฟู ต่อยอดแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเยาวชนและประชาชนแพร่หลายสู่สังคมโลก
10. ส่งเสริม และพัฒนาเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งพาตนเองได้
11. สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อความเข้มแข็งของชุมชน สนับสนุนการจัดทำ และใช้แผนชุมชน และส่งเสริมกิจกรรมชุมชน

เป้าหมายการพัฒนา

1. ประชาชน/เยาวชน มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข
2. ประชาชนได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึงเป็นธรรม และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
3. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้นทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา รวมทั้งมีอนามัยการเจริญพันธุ์ที่เหมาะสมในทุกช่วงวัย
4. ประชาชนมีโอกาสในการเข้าถึงระบบสุขภาพที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น และปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

1. พัฒนาเส้นทางคมนาคมภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้ได้มาตรฐาน สะดวกปลอดภัยอย่างทั่วถึง
2. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและครบถ้วนเพียงพอ
3. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่
4. ผลักดันให้มีการใช้ผังเมืองรวมจังหวัดเป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาด้านกายภาพ เศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดนครศรีธรรมราช
5. ผลักดันให้มีการใช้กฎหมายควบคุมอาคารอย่างเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรภายใต้ระบบธรรมาภิบาล พันธกิจ

1. รณรงค์สร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลุกฝังจิตสำนึก ค่านิยมตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เสริมสร้างวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย และจิตสำนึกธรรมาภิบาลให้แก่เยาวชน ประชาชนทุกระดับ ทุกภาคส่วน
2. พัฒนาการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส สนับสนุน ให้ใช้ทรัพยากรในการบริหารอย่างคุ้มค่า ปรับปรุงระบบข้อมูลและรูปแบบการให้บริการประชาชน ลดขั้นตอน การทำงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน
3. พัฒนาและส่งเสริมการจัดทำท้องถิ่นที่ตอบสนองความต้องการในระดับชุมชน ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน สนับสนุนให้มีระบบฐานข้อมูลกลางและระบบการติดตามประเมินผล
4. พัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

เป้าหมายการพัฒนา

1. ประชาชนมีจิตสำนึกที่ดี มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการแก้ปัญหาและบริการประชาชน
3. มีการบริหารจัดการที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ และเพิ่มการมีส่วนร่วมของทุกภาคีในการพัฒนา

❖ 2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์ เทศบาลตำบลที่วัง

เทศบาลตำบลที่วัง ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอนาคต ซึ่งมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ความคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

**“เข้าใจ เข้าถึง สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม
นำพาสู่การบริหารบ้านเมืองที่ดี”**

2.2 พันธกิจ (Mission)

- 1) สร้างระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
- 2) ส่งเสริมด้านการศึกษา ภูมิปัญญาท้องถิ่น อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยว นันทนาการและกีฬา
- 3) ส่งเสริมสุขภาพและบริการสาธารณสุข
- 4) ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพหลักและอาชีพเสริมของประชาชนเพื่อแก้ปัญหาความยากจน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 5) พัฒนาศักยภาพของคนและสังคม ยกกระดับมาตรฐานชีวิต
- 6) ส่งเสริมความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- 7) สร้างระบบการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และคัมครองดูแลทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และภูมิทัศน์เมือง
- 8) พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน สร้างระบบการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส ส่งเสริมสนับสนุนการเมือง การปกครองระบบประชาธิปไตย

2.3 ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ของเทศบาล 6 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - 1.1 พัฒนากน น ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษากน สะพาน ท่อระบายน้ำ และบำรุงรักษาคลอง
 - 1.2 พัฒนาระบบไฟฟ้า ขยายเขตไฟฟ้าให้มีใช้ตามระบบทกครัวเรือนและขยายไฟฟ้าเขตสาธารณะให้ครอบคลุมเต็มพื้นที่ของทกชุมชน
 - 1.3 พัฒนาการประปา ขยายเขตระบบประปาของภูมิภาคเชื่อมโยงทกชุมชน ส่วนที่เป็นประปาหมู่บ้านจะปรับปรุงดูแลให้สามารถใช้งานได้
 - 1.4 ขุดลอกคลองที่ตื้นเขิน สามารถระบายน้ำได้ดีเพื่อป้องกันการเกิดอุทกภัย

- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
 - 2.1 ส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนในชุมชน และพัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้มีองค์ความรู้ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายเกษตรกร
 - 2.2 สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมการรวมกลุ่มของชุมชน
 - 2.3 ปรับปรุง พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 3.1 พัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาทุกระดับ
 - 3.2 พัฒนาส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม
 - 4.1 ส่งเสริมสวัสดิการสังคม การสังคมสงเคราะห์
 - 4.2 พัฒนาส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
 - 4.3 ส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนส่งเสริมชุมชน องค์กรและเครือข่ายให้เข้มแข็ง
 - 4.4 ส่งเสริมการสาธารณสุข สุขอนามัย
- 5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
 - 5.1 สร้างจิตสำนึกและตระหนักในการจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 5.2 เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ รณรงค์สร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชน ชุมชน องค์กร ต่าง ๆ เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 5.3 จัดระบบบำบัดน้ำเสียอย่างเพียงพอและถูกสุขลักษณะ
 - 5.4 บำบัดและจัดการขยะอย่างถูกหลักสุขาภิบาล
- 6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร
 - 6.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
 - 6.3 ส่งเสริมระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 6.3 เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข่าวสารให้แก่ประชาชน
 - 6.4 แนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.4 เป้าประสงค์

- 1) เพื่อจัดระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการในทุก ๆ ด้านให้เกิดผลการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 2) เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา รวมทั้งปลูกฝังให้ประชาชนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 3) เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดีถ้วนหน้า
- 4) เพื่อให้ประชาชนมีงานทำ มีอาชีพเสริม ทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นการแก้ปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน
- 5) เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ดี
- 6) เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการที่ดีของเทศบาล

2.5 ตัวชี้วัด

- 1) ประชาชนในเขตเทศบาลมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้น
- 2) ในเขตเทศบาลมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐
- 3) ประชาชนมีความรู้มากขึ้นและศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่
- 4) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- 5) ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น และพึ่งตนเองได้มากขึ้น
- 6) ชุมชนในเขตเทศบาล น่ายุอย่างสงบสุข
- 7) การบริการจัดการของเทศบาลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูง

2.6 ค่าเป้าหมาย

- 1) ด้านการได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว
- 2) ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม
- 3) ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
- 4) มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่ายุอย่างสงบสุข
- 5) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

2.7 กลยุทธ์

- 1) พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและน้ำแล้ง
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน
- 3) พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีมีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม ลดต้นทุน เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์ และเพิ่มช่องทางตลาด
- 4) ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนabethาของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้าน และชุมชนให้พัฒนabethาและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น
- 5) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ
- 6) ดำเนินการโครงการเพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรคและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง
- 7) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเป็นและความต้องการของประชาชน ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง
- 8) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่นโดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

9) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงาน ภายในองค์กร สนับสนุนบุคลากรในสังกัดให้ได้รับการศึกษา อบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้

10) เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

11) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ ในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชน และสถานที่สำคัญ สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร

12) พัฒนาพื้นที่และอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์ สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาหาลมลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

2.8 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

1) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

2) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

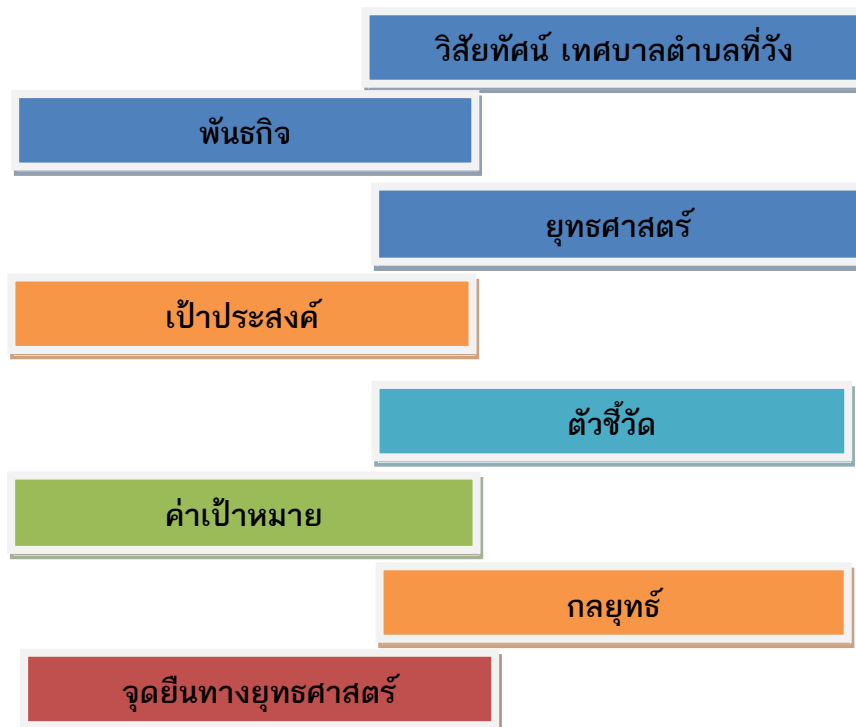
3) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง

4) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

5) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

2.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) เทศบาลตำบลทิวัง มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวมดังนี้

✧ 3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) เทศบาลตำบลที่วัง ได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Inside Out)

S = Strength (จุดแข็ง)	W = Weakness (จุดอ่อน)
1. มีพื้นที่ตั้งอยู่ในเขตชุมชนเมือง และการคมนาคมทางบกสะดวก 2. สถานที่ราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอำเภอ อยู่ไม่ห่างกัน การติดต่อประสานงานเป็นไปด้วยความสะดวกและรวดเร็ว 3. ความเป็นเอกภาพและอิสระในการทำงาน 4. มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน 5. ไม่มีปัญหาด้านความขัดแย้งของประชาชนระหว่างชุมชน และไม่มีปัญหาความขัดแย้งระหว่างเทศบาลกับประชาชน ทำให้ไม่มีปัญหาในการพัฒนาด้านต่าง ๆ 6. ผู้บริหารท้องถิ่นมีวิสัยทัศน์ และสามารถจัดงบประมาณแก้ไขปัญหาของประชาชนได้โดยตรง 7. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ดีครอบคลุมพื้นที่ของเทศบาล 8. เป็นจุดศูนย์รวมทางพาณิชย์ในเขตอำเภอทุ่งสง ซึ่งมีผลต่อการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล	1. การเคลื่อนย้ายแรงงานอพยพเข้ามาทำงานในเขตเทศบาลส่งผลให้เกิดปัญหาชุมชนแออัด ขาดแคลนสาธารณสุขมูลฐาน 2. ขาดการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง 3. มีมลพิษทางอากาศ และฝุ่นละอองเป็นจำนวนมาก 4. งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดไม่สามารถตอบสนองความต้องการปัจจัยพื้นฐานของ อบท. ได้อย่างเพียงพอ 5. การรวมกลุ่มของเกษตรกรยังไม่เข้มแข็ง 6. ขาดองค์ความรู้เพื่อการเรียนรู้ในการมีส่วนร่วม - ความยุ่งยากของขั้นตอนในการทำงาน ทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างทันทั่วถึง 7. ขาดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และการประสานงาน ระหว่างเทศบาล และหน่วยงานอื่นในพื้นที่ 8. ขาดความต่อเนื่องในการบริหารงาน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (Outside In)

O = Opportunity (โอกาส)	T = Threat (อุปสรรคหรือข้อจำกัด)
1. มีโอกาสพัฒนาการสร้างสรรค์เป็นเมืองน่าอยู่ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัย ที่มีความสงบร่มรื่น 2. เทคโนโลยีมีราคาถูกลง ทำให้เข้าถึงและนำเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ทำงานได้ง่าย 3. ส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนอย่างเต็มความสามารถ 4. เป็นเขตโรงงานอุตสาหกรรมและการค้าทางพาณิชย์ที่สำคัญทำให้มีโอกาสทางการจัดเก็บรายได้มีมากขึ้น 5. มีหน่วยงานราชการที่สำคัญหลายหน่วยงานทำให้มีโอกาสการพัฒนาตำบลได้ดียิ่งขึ้น 6. นโยบายของรัฐบาลส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ทั้งในระบบ นอกระบบ ตามอัธยาศัย และการจัดการศึกษาตลอดชีวิต 7. การส่งเสริมจากภาครัฐในเรื่องการลงทุนในด้านอุตสาหกรรม	1. ในพื้นที่ยังมีปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เนื่องจากความหลากหลายของประชากรที่เข้ามาทำงานในพื้นที่ส่งผลทำให้เกิดปัญหายาเสพติดและอาชญากรรมเพิ่มขึ้น 2. การขาดสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย 3. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นลืมนึกฐานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น 4. สภาพภูมิประเทศง่ายต่อการเกิดอุทกภัย และภัยธรรมชาติอื่น ๆ ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างพื้นฐาน ขาดระบบโทรคมนาคมที่รวดเร็ว 5. การถ่ายโอนภารกิจตามนโยบายการกระจายอำนาจ ไม่ได้ถ่ายโอนงบประมาณและบุคลากรมาให้ 6. ได้รับการจัดสรรงบประมาณไม่เหมาะสมกับภารกิจที่ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบลที่วัง

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบล เป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในของเทศบาลตำบลที่วัง ในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ศักยภาพการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง (Strength=S)

1. เป็นองค์กรที่สามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น นโยบาย การบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล และการเงินการคลังอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ตามเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560
2. บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ รวมถึงสามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ส่งผลให้ประหยัดเวลาในการปฏิบัติงาน
3. เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด สามารถแก้ปัญหา และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด

4. มีการแบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน
5. เป็นศูนย์กลางโรงงานอุตสาหกรรมของอำเภอทุ่งสง
6. ประชาชนมีส่วนร่วมเทศบาลโดยผ่านเวทีประชาคมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน
7. ผู้บริหารรู้ถึงปัญหาของท้องถิ่นดี และสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด ตรงกับความต้องการของประชาชน

จุดอ่อน (Weakness=W)

1. การบริหารงบประมาณยังไม่สามารถกระจายงบประมาณเพื่อบริหารงานและการพัฒนาได้ครอบคลุมการพัฒนาท้องถิ่นได้ครบทุกด้าน
2. ขาดการประสานงานและการมีส่วนร่วมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนา
3. เครื่องมือที่สนับสนุนการปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ทันเวลา
4. ยังไม่มีการยกที่ดินให้เป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์

โอกาส (Opportunity=O)

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณสุขปึก สาธารณสุขการ เป็นต้น
2. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. นโยบายรัฐบาลมีการส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดการสาธารณะเพิ่มมากขึ้นและมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นและการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

1. ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ด้านการมีส่วนร่วมและการตรวจสอบติดตามการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. รัฐไม่สามารถถ่ายโอนงบประมาณองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนกระจายอำนาจ พ.ศ.2542 ซึ่งกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ร้อยละ 20 ในปีงบประมาณ 2544 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 35 ในปีงบประมาณ 2549 แต่ไม่สามารถจัดสรรได้ ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นในบางด้านต้องชะงัก
3. เสถียรภาพของรัฐบาลไม่มั่นคง ทำให้นโยบายไม่ต่อเนื่องส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน

จุดแข็ง (Strength=S)

1. เทศบาลตำบลที่วัง เป็นชุมชนที่อยู่ใกล้เมือง เป็นเส้นทางผ่านสู่แหล่งท่องเที่ยว
2. เทศบาลตำบลที่วัง มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

3. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน ส่วนมากเป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงาน
ในระดับสูง

จุดอ่อน (Weakness=W)

1. ไม่มีการรวมกลุ่มของประชาชน ไม่มีการรวมตัวเป็นกลุ่ม
2. สถานที่สำหรับจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของชุมชน
3. ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ การดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตร

ผสมผสาน

4. ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวค่อนข้างน้อย เนื่องจากไม่มีการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด

โอกาส (Opportunity=O)

1. การพัฒนากิจการพาณิชย์ในหลาย ๆ ด้าน
2. การพัฒนาด้านการค้าขายในประเทศแถบภูมิภาค

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

1. การแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจ เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
2. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย
3. ส่วนราชการระดับจังหวัดยังขาดการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว และการกระจายผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวอย่างไม่ทั่วถึง

3. ศักยภาพการพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

จุดแข็ง(Strength=S)

1. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
2. เทศบาลตำบลที่วัง มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

จุดอ่อน(Weakness=W)

1. เทศบาลตำบลที่วังเป็นพื้นที่ราบลุ่ม ในฤดูน้ำหลากจะทำให้เกิดน้ำท่วมขัง
2. การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและทำลายสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดมลภาวะต่อประชาชนในพื้นที่

โอกาส(Opportunity=O)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีโอกาสได้รับการสนับสนุนมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

1. ขาดการบูรณาการและการประสานงานที่ดี ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย

4. ศักยภาพการพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา ศาสนา นันทนาการ ประเพณี และวัฒนธรรม

จุดแข็ง(Streng=S)

1. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายส่งเสริมการพัฒนาการศึกษา ศาสนา นันทนาการ ประเพณี และวัฒนธรรม
2. ประชาชนเห็นความสำคัญของการศึกษา และให้ความร่วมมือร่วมใจของประชาชน ในการจัดกิจกรรมประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ
3. เทศบาลตำบลที่วังให้การสนับสนุนงบประมาณแก่สถานศึกษา และสถานศึกษาได้ให้ความสำคัญรวมถึงการปลูกฝังนักเรียนในการเรียนรู้และสืบทอดภูมิปัญญา วิถีชีวิต วัฒนธรรมท้องถิ่น
4. มีการจัดกิจกรรมสนับสนุนการสืบสานประเพณีและให้ความสำคัญงานประเพณีอย่างต่อเนื่องทุกปี เช่นประเพณีลอยกระทง ประเพณีรดน้ำผู้สูงอายุ

จุดอ่อน (Weakness=W)

1. เทศบาลตำบลที่วังมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่ทั่วถึงและไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ด้วยเหตุนี้ ทำให้การส่งเสริมการศึกษาของเด็กไม่ต่อเนื่อง เด็กก่อนประถมต้องเดินทางไปใช้บริการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลอื่น

โอกาส (Opportunity=O)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
2. การส่งเสริมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จังหวัดนครศรีธรรมราชให้ความสำคัญ

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

1. ขาดการบูรณาการและการประสานงานที่ดี ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย
3. การไหลบ่าของกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลต่อสังคมและวัฒนธรรมอาจทำให้การอนุรักษ์วัฒนธรรม พฤติกรรมการบริโภคเปลี่ยนแปลง

5. ศักยภาพการพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

จุดแข็ง (Streng=S)

1. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายส่งเสริมการพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
2. มีจุดตรวจย่อยระดับตำบล ผู้บริหารมีนโยบายให้มีการออกตรวจตระเวนเพื่อรักษาความปลอดภัยในช่วงกลางคืน

จุดอ่อน (Weakness=W)

1. วัสดุครุภัณฑ์ทางการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยยังมีไม่เพียงพอ

2. ปัญหาอาชญากรรมยังมีต่อเนื่องเพราะตำบลที่วังเป็นสังคมเมืองกึ่งชนบท

โอกาส (Opportunity=O)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม

2. การส่งเสริมกิจกรรมแก่เยาวชนเพื่อต่อต้านยาเสพติด เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จังหวัด นครศรีธรรมราช ให้ความสำคัญ

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

1. ขาดการบูรณาการและการประสานงานที่ดี ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้โครงการที่ได้รับไม่ต่อเนื่อง ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์

6. ศักยภาพการพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

จุดแข็ง (Strength=S)

1. มีการบริหารจัดการท้องถิ่นแบบประชาชนมีส่วนร่วม ประชาชนมีความตื่นตัวและให้ความร่วมมือค่อนข้างสูง

2. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายส่งเสริมด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

3. เทศบาลตำบลที่วังมีความพร้อมในการพัฒนา และปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน มีความเชี่ยวชาญและคุณวุฒิอยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

4. มีวิสัยทัศน์ที่ทันสมัยและมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานอีกทั้งมีการแบ่งโครงสร้างการบริหารงานขององค์กรที่ชัดเจน มีการทำงานที่เป็นระบบ

จุดอ่อน (Weakness=W)

1. ปัญหาการร้องเรียนยังไม่ได้รับการแก้ไขในทันที

2. ด้านข้อมูลข่าวสารยังไม่เป็นระบบ ค้นหายาก

3. ประชาชนไม่ค่อยให้ความร่วมมือ เนื่องจากไม่เข้าใจระบบการทำงาน ทำให้ไม่เกิดผลสัมฤทธิ์

โอกาส (Opportunity=O)

1. นโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมการกระจายอำนาจ การปกครองสู่ท้องถิ่นโดยสร้างดุลยภาพระหว่างการค้ากับดูแลความอิสระของท้องถิ่นในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรท้องถิ่น

2. การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารราชการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่รัฐบาลและจังหวัดนครศรีธรรมราช ให้ความสำคัญ

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

1. ขาดการบูรณาการและการประสานงานที่ดี ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. การปฏิรูประบบราชการยังมีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลา และมีผลกระทบต่อองค์กรทำให้ขาดความเชื่อมั่นในทิศทางการพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ

3. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย

7. ศักยภาพการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริการประชาชน

จุดแข็ง (Strength=S)

1. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริการประชาชน
2. เทศบาลตำบลที่วัง มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน

จุดอ่อน (Weakness=W)

1. ครุภัณฑ์ทางการสื่อสารยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
2. ประชาชนไม่ค่อยให้ความสนใจต่อการบริการด้านข้อมูลข่าวสารของทางเทศบาล

โอกาส (Opportunity=O)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อบริการประชาชนเป็นนโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
2. การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อบริการประชาชน เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จังหวัดนครศรีธรรมราชให้ความสำคัญ

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

- ขาดการบูรณาการและการประสานงานที่ดี ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
1. ด้าน โครงสร้าง พื้นฐาน	ถนน - ถนนมีขนาดไม่ได้มาตรฐาน - ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ - น้ำท่วมถนนเนื่องจากการ ระบายน้ำยังไม่มีประสิทธิภาพ	หมู่ที่ 1- หมู่ที่ 11	-ก่อสร้างถนน คสล. ลาดยาง ในถนนสายหลักของหมู่บ้าน และตำบล -ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรัง หินคลุก คสล. ลาดยางให้อยู่ในสภาพที่พร้อม ใช้งาน -ก่อสร้างรางระบายน้ำเพื่อให้ สามารถระบายน้ำได้ดีป้องกัน ปัญหาน้ำท่วม
	แหล่งน้ำ - ขาดระบบการบริหารจัดการ น้ำที่ดี เนื่องจากในฤดูแล้งจะประสบ ปัญหาขาดแคลนน้ำ - ลำห้วยลำคลองตื้นเขินเนื่องจาก ไม่ได้ขุดลอก - ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคที่สะอาดและเพียงพอ	หมู่ที่ 1 – หมู่ที่ 11	-ประชาชนในตำบลมีน้ำเพื่อ อุปโภคบริโภคและเพื่อ การเกษตรอย่างเพียงพอทุก ครัวเรือน -แหล่งน้ำธรรมชาติจะได้รับการ ขุดลอกอย่างทั่วถึง - สามารถขยายเขตไฟฟ้า
	ไฟฟ้า - ครัวเรือนยังมีไฟฟ้าใช้ไม่ถึง - การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะของ หมู่บ้านมีไม่เพียงพอต่อความต้อง การ	หมู่ที่ 1 – หมู่ที่ 11	ภายในหมู่บ้านได้ครบถ้วนทุก หมู่บ้านและครัวเรือน -ประชาชนทุกหมู่บ้านมีไฟฟ้า สาธารณะติดตั้งในจุดที่ล่อแหลม แก่การเกิดภัยอันตรายและใน บริเวณชุมชน รวมทั้งมีการ บำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ใ้ งานได้ดี

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
2. ด้านการเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	-ขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพต่างๆซึ่งการรวมกลุ่มนับว่าเป็นพลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจของชุมชน -ขาดการให้ความสนใจอย่างจริงจังของประชาชนในพื้นที่	-ชุมชนตำบลที่วัง	-มีกลุ่มอาชีพต่างๆในชุมชนและสามารถสร้างรายได้ให้กับสมาชิกกลุ่มและชุมชนอย่างต่อเนื่องและมั่นคง
3. ด้านการศึกษา ศาสนา และ ศิลปวัฒนธรรม	- การศึกษาในระดับก่อนวัยเรียนยังขาดมาตรฐานในด้านการบริหารจัดการ - เยาวชนไม่ให้ความสำคัญในขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น	-ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก -ชุมชนในตำบลที่วัง	-สามารถบริหารจัดการการศึกษาให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน -สามารถอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
4. ด้านสิ่งแวดล้อม และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	-ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม -ขยะและสิ่งปฏิกูลมีการจัดการยังไม่ถูกวิธี	-ชุมชนในตำบลที่วัง	-ประชาชนมีจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เหลือนอยู่มากยิ่งขึ้นและเป็นการลดการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติ -มีการจัดระบบการจัดการขยะอย่างถูกวิธี
5. ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม	-การแพร่ระบาดของยาเสพติดยังมีอยู่ในสังคมเนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการปราบปรามและป้องกันปัญหา -สนามกีฬาไม่เพียงพอต่อความต้องการของชุมชน -อุปกรณ์กีฬายังไม่เพียงพอต่อความต้องการของเยาวชน	-ชุมชนในตำบลที่วัง	-การแพร่ระบาดของยาเสพติดภายในตำบลลดลง -ประชาชนและเยาวชนในตำบลมีสนามกีฬาในการออกกำลังกายและมีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอ มีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรงยิ่งขึ้น

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ หกกกลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
6. ด้านการเมืองการ บริหาร	-ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ ในบทบาทหน้าที่ทางการเมืองของ ตนเองและบทบาทหน้าที่ของ สมาชิกสภาเทศบาล -ข้าราชการหรือพนักงานต้อง ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้ สามารถตอบสนองความต้องการ ของประชาชน	ประชาชนในตำบล ที่วัง	- ประชาชนมีความสนใจ ทางการเมืองมากขึ้นและ เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง รวมทั้งกิจกรรมอื่นๆ ที่เทศบาลจัดขึ้นและร่วม ตรวจสอบการทำงาน ของต้องการของประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ